

Під час показової акції зі знищення контрафактних компакт-дисків, вилучених працівниками Управління податкової міліції Державної податкової адміністрації, бульдозер розчавив купу неліцензованих CD-ROM-ів.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Газета
Верховної Ради
України

Голос України

ЦЬОГО ДНЯ

■ 1054 р. Помер Ярослав Мудрий. ■ 1897 р. Народився поет Євген Маланюк. ■ 1915 р. Народилася Параска Сисуненко, майстер декоративного ткацтва із Дігтярів, Чернігівщина. ■ 1918 р. У Радянській державі прийнято декрет про відокремлення церкви від держави і школи від церкви. ■ 1943 р. Завершилася Сталінградська битва. ■ 1944 р. Луцьк і Рівне визволено від гітлерівських загарбників.

Єдині підходи в боротьбі з тероризмом

Учора в Санкт-Петербурзі відкрилося засідання Ради Міжпарламентської асамблеї держав—учасниць СНД, в якому взяв участь Голова Верховної Ради України Іван Плющ.

Рада МПА розглянула хід підготовки до конференції «Міжнародний тероризм: витоки і протидія», що відбудеться 27—28 березня в Петербурзі. Ініціатором форуму виступила МПА СНД. У ньому візьмуть участь представники ПАРЄ, Парламентської асамблеї ОБСЄ, глави спецслужб і міністерств внутрішніх справ країн СНД та деяких іноземних держав. Плановано, що підсумком роботи конференції стане вироблення єдиних підходів до розробки конвенції для боротьби з міжнародним тероризмом, зокрема з ядерним тероризмом.

Крім того, на порядку денному Ради МПА питання переобрання керівництва, а також ті, що їх виноситимуть на спільне засідання Ради і Бюро ПАРЄ в рамках виїзного засідання ПАРЄ та МПА в Петербурзі, запланованого на 25 березня. Члени Ради МПА обговорять і підготовку до святкування 10-річчя асамблеї.

Президенту є що обговорити

Під час офіційного візиту 6—7 лютого ц. р. в Україну Президента Угорської Республіки Ференца Мадла на вищому рівні триватиме діалог між Києвом та Будапештом. Буде обговорено актуальні питання двостороннього співробітництва, а також наші євроінтеграційні інтереси.

За повідомленням прес-служби МЗС, Ференц Мадл матиме зустрічі з Президентом Леонідом Кучмою, Головою Верховної Ради Іваном Плющем та Прем'єр-міністром Анатолієм Кінахом.

З огляду на важливість для країн регіону питання подолання наслідків повеней у Закарпатті і недопущення їх у майбутньому, під час візиту буде підписано багатосторонню Концепцію комплексного протиповеневого облаштування басейну ріки Тиси.

До відома народних депутатів

Відповідно до статті 83 Конституції України відкриття дев'ятої сесії Верховної Ради України третього скликання відбудеться 5 лютого 2002 року о 10-й годині ранку в сесійному залі Верховної Ради України (Київ, вул. М. Грушевського, 5).

ПОСТАНОВИ
Центральної
виборчої
комісії

4-7

Один Роман
і кілька Юлій

11

Перший тайм
ми вже
зіграли

12

Двадцять
років
по тому

13

"ТІНЬ" ЗНИКАЄ, АЛЕ ЛАЗІВКИ ЗАЛИШАЮТЬСЯ

Після багатьох років сваволі на автомобільному ринку України, який витягнув з кишені держави мільярди доларів і загнав у безвихідь вітчизняне автомобілебудування, ситуація, схоже, стає керованішою.

(Закінчення на 8-й стор.).

Поворот на Схід?

Світ про Україну

Німецький журнал «Ді Вельт» опублікував інтерв'ю із заступником міністра закордонних справ Польщі Анджеєм Биртом, в якому той порушив питання польсько-українських відносин: «Польща тісно зв'язана з Україною та Білоруссю історично. Це зобов'язує нас надати Україні підтримку на шляху до Європи, а

Білорусі — допомогу в демократизації. Але, зрештою, це завдання всіх європейських країн». На запитання, яку роль відіграватиме Білорусь та Україна, якщо Москва стане ближче до НАТО, Анджей Бирт відповідає: «Ми хотіли б, щоб Україна також стала учасником цього процесу. Не можна припускатися помилки, ізолюючи її. У довгочасній перспективі це призведе до дестабілізації усього регіону».

(Закінчення на 10-й стор.).

Запрошення до Хорватії

Відбулася зустріч голови Комітету Верховної Ради України у закордонних справах Ігоря Осташа з Тимчасовим Повірем у справах Республіки Хорватія в Україні Мірко Танкосічем.

Під час зустрічі пан Танкосіч передав запрошення Голови Хорватського Собору (парламенту) пана Златка Томчіча Голові Верховної Ради України І. Плющу до участі у конференції голів парламентів країн—членів Ради Європи на тему «Демократія проти тероризму: національні стратегії», яка відбудеться 9—12 травня 2002 року в Загребі. До участі у конференції запрошуються також представники Європарламенту, Парламентської асамблеї ОБСЄ, Асамблеї Західноєвропейського союзу, Міжпарламентського союзу, Міжпарламентської Консультативної асамблеї держав Бенілюксу, Північної Ради, Парламентської асамблеї НАТО.

Ігор Осташ поінформував співбесідника про підсумки роботи восьмої сесії Верховної Ради України, стан і перспективи розвитку україно-хорватських парламентських зв'язків, перебіг подій перед виборами народних депутатів України.

Конкурс

«Хоч на трьох одні штани, Всі полізли у пани»

Щойно «Голос України» оголосив конкурс, де вам, шановні читачі, запропонували надіслати невеликі за розміром віршки з власного творчого доробку про життя-буття на селі («ГУ» від 19 січня 2002 року), як з усіх усяюд посилалися листи. Їх безліч. Надрукувати усі — ніякої газетної площі не стачить. Але найкращі поступово побачать світ. Найактуальніше, судячи з численних дописів, — нарешті й на аграрній вулиці «дочекалися» свята, яке приходить раз на чотири роки. «Реформатори» готують село до процесу народного волевиявлення: наввипередки б'ють себе в груди, співають «Вибери мене!» — і тоді світле завтра гарантоване. Олексій Кудря із Запоріжжя з цього приводу пише:

*Хоч на трьох одні штани,
Всі полізли у пани.*

Але тільки-но поглянь:

Сам собі ніхто не пан.

(Закінчення на 3-й стор.)

Р.С.

У морській зоні України затримано браконьєрські болгарські судна

На один мандат — вісім кандидатів

У Центрвиборчкомі

Центральна виборча комісія вже зареєструвала 2879 кандидатів у народні депутати за партійними списками в багатомандатних виборчих округах. В 178 одномандатних округах зареєстровано 1697 кандидатів, з яких 831, тобто 49 відсотків, висунуто партіями та блоками і 866 — самовисуванці. Про це повідомив голова ЦВК Михайло Рябець. За партійними списками в багатомандатних загальнодержавних виборчих округах зареєстровано 141 нинішнього народного депутата, в одномандатних — 59. Михайло Рябець також повідомив, що 77 відсотків зареєстрованих по багатомандатних округах — чоловіки. 86 відсотків таких кандидатів мають вищу освіту, 11 відсотків — юристи, соціологи, політологи. «На сьогоднішній день на один мандат в мажоритарних округах претендує у середньому 8 осіб», — підсумував він.

За законом про вибори термін подачі документів на реєстрацію кандидатів у народні депутати закінчився 29 січня. ЦВК розглядатиме всі подані документи п'ять днів, тобто до 3 лютого. Ті, кому було відмовлено у реєстрації, мали право подати свої документи повторно протягом трьох днів після 29 січня.

Члени ЦВК до рішення судів

призупинили розгляд документів партії «Жінки України», блоків «Райдуга — Зелені екологи», «Жінки за майбутнє дітей» та «За Ющенка». Як зазначив на засіданні член ЦВК Ярослав Давидович, лідер блоку «Наша Україна» Віктор Ющенко звернувся до суду зі скаргою на дії блоку «За Ющенка». 28 січня Шевченківський суд виніс постанову про призупинення виконання рішення міжпартійного

У Центральній виборчій комісії України відбувається семінар з питань розв'язання конфліктних ситуацій під час організації виборчих процесів

з'їзду блоку «За Ющенка» про його створення та затвердження партійного списку кандидатів до розгляду скарги екс-прем'єра.

Юлія ШЕЙКО.

На знімку: члени Центрвиборчкому здають тест на вміння розв'язувати конфліктні ситуації.

Фото

Олексія ШИБАНОВА (Укрінформ).

Актуальна тема

Інсинуації можливі лише на нижчому рівні?

Міністерство внутрішніх справ порушило кримінальну справу за фактом ДТП, в якій постраждала лідер «Блоку Юлії Тимошенко». А «Комсомольская правда в Україні» — питання: чому водія «Жигулів» Акіфа Мусайбова ховали від спілкування з пресою.

На позавчорашній прес-конференції заступник держсекретаря МВС Петро Коляда повідомив, що міліція розглядатиме злополучну аварію на Парковій алеї через кримінальний приціл. Підставою для порушення справи стала довідка з клінічної лікарні «Феофанія» про стан здоров'я Юлії Тимошенко. У ній зазначено, що одержані травми можна кваліфікувати як тілесні ушкодження середньої тяжкості. Тільки після цієї межі, а не одержаних подрипин, можна порушувати кримінальну справу, пояснив П. Коляда.

Для розслідування справи створено оперативно-слідчу групу. Хоча заступник держсекретаря не приходив, що досі міліція стверджувала про невідповідність дій водія Юлії Тимошенко вимогам правил дорожнього руху. Але «для уникнення інсинуацій» справу розслідуватимуть на найвищому — міністерському рівні, а не в ГУ МВС міста Києва. Очевидно, нам дають зрозуміти, що ці самі інсинуації можливі лише в нижчій інстанції.

Петро Коляда також розповів журналістам, що водія «ВАЗу» Акіфа Мусайбова вже наступного дня

після аварії було виписано з лікарні, і він дав показання в Печерському райуправлінні міліції. За словами держсекретаря, нині він не є процесуальною особою, тобто не має статусу ні свідка, ні потерпілого, ні підозрюваного. Однак цікавим статусом обзавівся після цих запевнень сам п. Коляда. Журналісти «Комсомольской правды в Україні» розслідуванням «детективної історії про те, як учасника позавчорашньої аварії в Києві старанно оберігають від спілкування з пресою», показали, що інсинуації можливі і на вищому рівні. У позавчорашньому номері вони довели, що «виписаний» лікарями і міліцією Акіф Мусайбов у середу перебував на лікарняному ліжкові. І до нього, непроцесуальною особою, напевно, суто з гуманних міркувань, заквапилися відвідувачі: «До нього вчора стільки людей приходило, з міліції і ще звідкись... Стільки уваги», — розповів репортеріві «КП» сусід Мусайбова по палаті.

Отже, учасника ДТП чомусь старанно «конспірували». Чому? Він і сам не знає: «Не знаю... Дай тільки Боже усім здоров'я», — побажав з казенної подушки «виписаний» Акіф. Дай Боже...

Як повідомив заступник голови партії «Батьківщина» Олександр Турчинов, невиспана пацієнтка «Феофанії» Юлія Тимошенко поки що не встає з ліжка. Їй регулярно ставлять крапельницю. Перше, що вона запитала в нього, коли зайшов до палати, — про стан здоров'я людини, яка сиділа в «Жигулях».

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Олександр Мороз підтверджує, Мін'юст США вимагає, Володимир Литвин не прийшов

Резонанс

Публічна дискусія лідера СПУ Олександра Мороза та глави адміністрації Президента Володимира Литвина за участю голови парламентської Тимчасової слідчої комісії з розслідування справи Гонгадзе Олександра Мороза не відбулася — В. Литвин з невідомих причин на зустріч в агентстві УНІАН не прибув. Тому О. Жир змушений був обмежитися запитаннями до О. Мороза. Він підкреслив, що як голова парламентської комісії вкрай зацікавлений у

з'ясуванні проблеми автентичності записів, зроблених Миколою Мельниченком. На цю зустріч він прийшов насамперед тому, що Президент України не знайшов можливості зустрітися з членами комісії, тож нагода поставити запитання главі адміністрації Президента є дуже важливою для з'ясування істини. О. Жир зазначив: особи, чий голоси лунають на записках Мельниченка, стверджують, що це монтаж. Натомість О. Мороз та М. Мельниченко ладні доводити, що це правда. Тому, на переконання О. Жира, якщо оприлюднені записи — монтаж, то під суд має піти О. Мороз, а коли ні — то особи, чий голоси лунають в записках. Саме тому він ще раз запитав О. Мороза, чи підтверджує він зроблені раніше заяви. У відповідь лідер СПУ сказав: «У мене була одна заява, зроблена 28 листопада 2000 року, і я не відмовляюся від жодного слова і навіть інтонації, з якою ця заява робилася».

Крім того, Олександр Мороз оприлюднив запитання, які він хотів поставити В. Литвіну, якби між ними таки відбулася публічна дискусія. По-перше, раніше В. Литвин «не раз заявляв, що нічого не казав про наклеп з боку М. Мельниченка, а говорив про наклеп з боку О. Мороза.

Чи не означає це, що В. Литвин підтверджує автентичність записів, оскільки до М. Мельниченка у нього претензій немає?» Друге питання стосується відмови глави держави від зустрічі з головою парламентської комісії О. Жиром, незважаючи на його неодноразові звернення: «Якою має бути роль глави адміністрації, котрий формує позицію Президента з того чи того питання?». Третє питання звучить так: «Із публічних заяв Л. Кучми ми знаємо про доручення Генпрокуратури провести нову експертизу «тарашанського тіла». Відтоді минуло багато часу, то чи означає це, що В. Литвин, як глава адміністрації, заблокував реалізацію розпорядження Президента, чи, може, є інші причини?» Крім того, Олександра Мороза цікавить, коли було порушено кримінальну справу про розголошення М. Мельниченком державної таємниці та чи порушено її взагалі.

Голова парламентської Тимчасової слідчої комісії О. Жир при цьому заявив, що виступає за перенесення розслідування на територію України. Бо сьогодні «справою Гонгадзе» займаються всі. О. Жир пообіцяв, що оголосить результати незалежної експертизи автентичності записів, зроб-

лених М. Мельниченком, одразу після їх отримання.

А тим часом 16 січня 2002 року суддя Південного округу штату Каліфорнія Сьюзан Ілстон постановила «зобов'язати М. Мельниченка передати всі записи, зроблені в кабінеті Леоніда Кучми, у розпорядження Мін'юсту США». М. Мельниченко в інтерв'ю газеті «Свобода» (США) ще раз наголосив, що з самого початку був проти того, щоб віддавати записи будь-кому, крім «легітимних інституцій України, тому що в них є інформація, що становить державну таємницю України і не тільки України». Зокрема, у деяких записках йдеться про торгівлю зброєю. «Мін'юст США не став би так наполегливо вимагати ці записи, якби не був упевнений в їх автентичності», — зазначив М. Мельниченко. Він також додав, що найближчим часом експерти ФБР завершать експертизу плівок.

У цьому контексті запитання О. Жира до О. Мороза та В. Литвина, чи підтверджують вони зроблені раніше заяви з приводу записів М. Мельниченка, справді може стати деловим для обох політиків.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Фото Олександра СИНИЦІ (УНІАН).

Створено групу «швидкого реагування»

Вибори-2002

У штабі СДПУ(о) створено групу «швидкого реагування», яка відстежує порушення виборчого законодавства, повідомив під час прес-конференції народний депутат Леонід Кравчук. За його словами, група має намір стежити за проведенням агітації усіх партій і блоків, зокрема й СДПУ(о).

Група «швидкого реагування» готова співпрацювати з іншими суб'єктами виборчого процесу і працюватиме в «правовому полі», повідомляє «Інтерфакс-Україна». Нині вона збирає та аналізує інформацію про порушення закону про вибори. Потім ця інформація буде оприлюднено.

Відповідаючи на запитання про діяльність Центрвиборчкому, Л. Кравчук заз-

начив, що на сьогодні зауважень до ЦВК немає. «Цього року вона поки що жорстко і послідовно підійшла до аналізу списків. На минулих виборах такого не було», — підкреслив він. За його словами, ЦВК не порушує, а дуже активно виконує закон, «аж до деталей». Лідер СДПУ(о) негативно відгукнувся про створення партій-двійників. На його думку, до таких «карикатурних» дій вдаються в тому разі, коли немає «власної сили, власних підстав». «Це непристойно, несерйозно і межує зі спробами використати авторитет партії або блоку в своїх інтересах», — прокоментував Л. Кравчук.

Він також вважає, що нинішні вибори до парламенту відрізняються від попередніх новими правилами проведення кампанії, великою кількістю блоків та значними сумами витрачених на вибори коштів.

Вітаємо

народного депутата, уповноваженого представника депутатської фракції «Єдність» ПЕРЕСУНЬКА

Сергія Івановича з 50-річним ювілеєм Шановний Сергію Івановичу!

Прийміть найщиріші вітання з нагоди Вашого ювілею від депутатської фракції «Єдність».

Бажаємо Вам здоров'я, щастя, радості, тепла та злагоди. Нехай наступні роки будуть для Вас всебічно успішними і сповненими професійних та особистих здобутків.

З повагою, керівник фракції Іван САЛІЙ.

Актуально

Німецький погляд на наші буряки

Представники Німецької консультативної групи з питань економічних реформ в Україні вкотре розмірковують про наші буряки, жито, пшеницю та іншу пашиницю. Їхнє бачення аграрних негараздів найчорноземнішою і світі держави лягли в основу нового видання: «Політика та розвиток сільського господарства в Україні». Закордонні консультанти вважають: не все так погано в АПК, є ще підґрунтя для оптимізму. Але треба в подальшому уникати прорахунків під час розробки і запровадження політичних заходів — адже саме вони стали головною причиною деградації нашого сільгоспвиробництва.

Німці вважають, що зацікавленими в проведенні реформ, врешті-решт, мають стати ті, хто працює в агросекторі і чий матеріальний стан від цього залежить. Часто-густо термін «продовольча безпека» українські реформатори трактують виключно як наявність достатньої кількості стратегічних резервів. Це хибне тлумачення: запас продуктів може бути й більшим, ніж потрібно для внутрішнього споживання. Та яка користь від того, що більшість громадян через бідність можуть споглядати на все те розмаїття лише крізь вітрини?

Вряди-годи аграрна політика нашого уряду, йдеться в книзі, працює на отримання кимось надприбутків на українських ринках цукру та зерна. Один із каналів —розподіл урядовцями квот на імпорт цукру-сирцю між комерційними структурами. Іноземці застерігають, що імпортери і в подальшому через Кабмін лобюватимуть свої інтереси: «Наприклад, вони можуть спробувати підкупити урядовців або... пообіцяти підтримку на нових виборах... Це не лише призводить до втрат державного бюджету, а й підігріває корупцію». Німці пропонують імпортні квоти виставляти на аукціон.

В аналізі трапляються і досить дивні, на перший погляд, поради. Не треба, мовляв, витрачати й без того обмежені ресурси на вирощування цукрових буряків. В українських виробників є багато прибутковіших альтернатив — доцільніше віддавати площі, приміром, під ріпак. Закордон охоче імпортує цю олійну культуру, а своїм цукром ми заступаємо дорогу країнам ЄС. Схоже, іноземці визначають перспективи України аграрної виключно крізь призму своїх економічних інтересів.

Валерій ДРУЖЕНКО.

Фотофакт

У Білокуракіному на Луганщині відкрито історико-краєзнавчий музей, експонати якого відображають трьохсотлітню історію району.
Фото Вадима ЛІСНОГО (Укрінформ).

Спорт

Нове життя оновленої збірної

■ **Футбол.** Позавчора у клубі майстрів ФК «Динамо» відбулася прес-конференція президента ФФУ Григорія Суркіса і тренера національної збірної України Леоніда Буряка.

Пан Суркіс поділився з представниками ЗМІ інформацією про наступний візит до Києва президента УЄФА Леннарта Йоганссона, недавнє жеребкування Євро-2004 та проблеми довкола національної команди.

Леонід Буряк назвав своїх асистентів. Ними стали: Анатолій Дем'яненко, Олег Кузнецов та Володимир Козаренко. Перші двоє не потребують рекомендацій. Та й Володимир Сергійович Козаренко — відома людина в українському футболі. Разом з Буряком вони працювали в тернопільській «Ниві» та одеському «Чорноморці».

Оприлюднено також розширений список кандидатів до національного колективу. **Воротарі** — Вірт («Шахтар»), Долганський («Ворскла»), Горяїнов («Металіст»), Левицький («Спартак», Росія), Медін («Дніпро»), Рева, Шовковський (обидва — «Динамо»), Близнюк («Ростсільмаш», Росія); **оборонці** — Ващук, Головка, Дмитрулін,

Несмачний, Федоров (усі — «Динамо»), Задорожний, Поклонський (обидва — «Дніпро») Лужний, («Арсенал», Англія), Парфенов («Спартак», Росія), Попов, Тимошук, Старостяк, Конюшенко (всі — «Шахтар»), Скрипник («Вердер», Німеччина), Радченко («Закарпаття»), Снитко («Чорноморець», Росія); **півоборонці** — Олексієнко, Зубов (обидва — «Шахтар»), Гусін, Кардаш, Лисицький (усі — «Динамо»), Кандауров (без клубу), Кормильцев («Торпедо», Росія), Мізін («Металіст»), Хома («Карпати»), Шищенко, Зотов (обидва — «Металург» Д), Максимов («Вальдгоф», Німеччина), Калиниченко («Спартак», Росія), Даченко («Ростсільмаш», Росія), Закарлюка (ЦСКА), Нагорняк (Китай), Яшкін («Шинник», Росія); **нападники** — Белік, Воробей (обидва — «Шахтар»), Мелашенко, Серебренников (обидва — «Динамо»), Шевченко («Мілан», Італія), Рикун («Металург» М), Костишин (ЦСКА), Воронін («Майнц», Німеччина), Ребров («Тоттенгем», Англія).

Розмову з Леонідом Буряком читайте в наступному числі нашої газети.

У номер

«Неостанні герої»

Кажуть, що на Заході так зване «реальне телебачення» чи не кожної миті втрачає своїх прихильників. Мовляв, уже нецікаво спостерігати за тими, хто «За склом», чи за «Останнім героєм» на якомусь безлюдному острові — учасників програми дуже мало. Значно цікавіше спостерігати за 49 мільйонами. А для цього не обов'язково їхати до України — за допомогою Інтернету це можна зробити вдома, сидячи за комп'ютером з гамбургером у лівій руці і «мишкою» — в правій. А згодом ділитися отриманою інформацією зі знайомими і дивуватися. Мовляв, чому прекрасне гасло «Все краще — дітям» діє лише вибірково? І чому, як *повідомляє власний кореспондент «ГУ» Лідія ТИТАРЕНКО*, із зареєстрованих торік на Черкащині 10307 пологів, 51 дитина народилася мертвою?

Мабуть, побачивши застаріле медичне обладнання, особливо в районних пологових будинках, критичне матеріальне забезпечення, недостатність дополового обстеження майбутніх матерів та їх низький життєвий рівень, вони побігли б шукати валідол чи сердечні краплі. І радіти, що не стали жертвами фальсифікаторів. Бо за *інформацією нашого власкора Сергія ПАВЛЕНКА*, в одному з чернігівських будинків співробітники управління СБУ виявили підпільний цех з виробництва фальшивих медпрепаратів. Виготовлений в антисанітарних умовах сурогат під маркою продукції ВАТ «Борщівський хіміко-фармацевтичний завод» «хіміки» продавали аптекам різних регіонів України. Причому підробники мали відповідні етикетки і штампи.

Проте з цікавістю б побачили арсенал 79-річного мешканця Бершадського району, що на Вінниччині, діда Івана. Тим паче, що не дуже він його і ховав. Приміром, пістолет лежав у снігах будинку над вхідними дверями. Обріз — під матрацем на ліжку, де спав старенький. А ще тримав три саморобні пристрої для стрільби дрібнокаліберними набоями, порох, капсули. *Як повідомляє наш власний кореспондент Віктор СКРИПНИК*, дід добре знався на зброї — стріляти навчився ще на війні, яку пройшов від першого і до останнього дня. На жаль, це не звільнить його від відповідальності. Так само, як і пояснення, що, мовляв, зброя потрібна для самозахисту: час тепер самі знаєте який.

Небезпечні бурульки

Від отриманої внаслідок падіння бурульок травми у Львівській лікарні швидкої допомоги померла 30-річна жінка. Остаточні висновки про причини смерті пацієнтки можна буде зробити лише після розслідування, яке проводить прокуратура.

Ще одна хвора, яка постраждала від нерозторопності комунальників, потребує оперативного втручання.

Як повідомляє ForUm, перші жертви бурульок з'явилися в лікарні швидкої медичної допомоги 14 січня. Всього за цей час 6 потерпілих лікувалися стаціонарно, ще стільки ж — амбулаторно. До речі, всі начальники ЖЕКів, на території яких сталися нещасні випадки, надали потерпілим посильну фінансову допомогу. Водночас якихось спеціальних засобів на лікування цієї категорії хворих з міського бюджету не надходило.

■ Фотофакт

Мешканець села Варварівки Новобузького району, що на Миколаївщині, Віктор Пуховий випробовує інвалідний візок — подарунок місцевої влади.

Фото Олександра КРЕМКА (Укрінформ).

Поправка

У тексті статті 49 Закону України «Про Державний бюджет України на 2002 рік», опублікованому в «Голосі України» від 11 січня цього року № 6, не з вини газети допущено помилку.

Цю статтю Верховна Рада України прийняла в такій редакції:

«Стаття 49. Продовжити до 1 січня 2003 року дію законів України «Про внесення змін до Закону України «Про збір на обов'язкове державне пенсійне страхування» від 22 жовтня 1998 року № 208-XIV та від 15 липня 1999 року № 967-XIV».

Знахідки

Херсонес долучив цитадель

Під Інкерманом знайдено сторожову вежу часів Римської імперії і господарські споруди.

За словами заступника генерального директора з досліджень і охорони пам'яток Олександра Савелі, унікальний військово-митний пост буде відреставровано. А ще серед знахідок — клади монет зі срібними денаріями із зображенням імператора Траяна, за часів правління якого стародавній Рим досяг своїх найширших кордонів.

Цього літа археологи Херсонесу сподіваються відкрити й чимало морських таємниць — розпочати піднімати скарби з кладовищ античних кораблів, затонулих у Понті Авксінському — «негостинному» морі.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

«Хоч на трьох одні штани, Всі полізли у пани»

Конкурс

(Початок на 1-й стор.)

Одне слово — повна хата кандидата. Пішли в народ і нинішні народні обранці, хоча дехто з них і ходить туди хіба що раз на чотири роки. Отримав мандат — і трава не росте. Хвилюватися нема підстав. На наступних виборах гроші знов усе зроблять. Читачка з Хмельницького *Марія КИРИ-*

ЧЕНКО висловлює свій протест проти такої любові законотворців до села:

Село — це прекрасні сердечні люди. Їх миттю згадають, як вибори будуть. Відтак вони далі терпляче існують. І вірять лиш квітам, що зорі цілують. Село — це наш корінь, велика підмога, Трудящий наш батько і рідная мати. Якщо терміново не дасть допомогу, Там скоро не буде про кого писати.

Такої думки й *Олексій КУДРЯ* (він, до речі прислав цілий оберемок перлів). Що за користь від народного обранця, який про народ згадує лише під час виборів? Наш кандидат тепер в парламенті. С тех пор его мы, со всем почтением, Нигде не видели в рамках регламента, Нигде не слышали — ни в одном чтении! В какой он фракции и с кем тусуется?! Но придут выборы — он «нарисуется»! Обов'язково з'явиться, напише агітку і гайда обіцяти. А ти, селянине, потім, чухай потилицю і думай, як його існувати, керуючись прийнятими ним законами. Досвідом виживання ділиться *Катерина ВАЩЕНКО* з Білої Церкви Київської області:

Ой реформа, ти, реформа, що ж ти наробила?

Що мене, старого діда, з пантелику збила.

Баба каже: «Що робити? Де корову пасти?»

Бери, діду, ти мотузку, та одягай ласти. Та поведи нашу Касю, де плавають люди.

Тільки щоб не налякалась — молоко не буде.

«Наші землі розібрали, ніде й притупиться»

Про реєстрацію кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України Партії Зелених України по виборах народних депутатів України 31 березня 2002 року

Розглянувши заяву Партії Зелених України про реєстрацію кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, висунутих 20 січня 2002 року на IX з'їзді (другий етап роботи) цієї партії та включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України Партії Зелених України, а також додані до заяви необхідні для реєстрації документи, відповідно до частини першої статей 41, 43, 44, частин першої, сьомої, дев'ятої статті 45 Закону України «Про вибори народних депутатів України» та керуючись статтею 11 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Зареєструвати таких кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі із включених до виборчого списку кандидатів у народі депутати України від Партії Зелених України по виборах народних депутатів України 31 березня 2002 року:

Кононова Віталія Миколайовича, 1950 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, народного депутата України, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 1;

Шевчука Олега Борисовича, 1968 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, директора Інституту інформаційного суспільства, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 2;

Хмельницького Василя Івановича, 1966 року народження, освіта незакінчена вища, народного депутата України, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 3;

Курикіна Сергія Івановича, 1959 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, Міністра екології та природних ресурсів України, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 4;

Самойленка Юрія Івановича, 1949 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, народного депутата України, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 5;

Яценка Олега Володимировича, 1961 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, керівника відділення прикладних розробок Українського інституту досліджень навколишнього середовища і ресурсів, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 6;

Воронова Ігоря Олексійовича, 1965 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, професора Київського інституту зв'язку ім. Попова, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 7;

Кривошею Сергія Вікторовича, 1959 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, народного депутата України, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 8;

Возіанова Олександра Федоровича, 1938 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, керівника Державного лікувально-оздоровчого управління при Президенті України, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 9;

Ковалю Олександра Володимировича, 1951 року народження, освіта вища, проживає в м. Нікополь Дніпропетровської області, професора Національної металургійної академії України, м. Дніпропетровськ, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 10;

Рися Сергія Миколайовича, 1958 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, народного депутата України, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 11;

Федуна Олексія Леонідовича, 1962 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, голову закритого акціонерного товариства «Міжнародний Медіа Центр-СТБ», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 12;

Ярославського Олександра Владленовича, 1959 року народження, освіта вища, проживає в м. Харкові, президента Акціонерного комерційного інноваційного банку «УкрСиббанк», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 13;

Крука В'ячеслава Юлійовича, 1968 року народження, освіта вища, проживає в м. Одесі, президента Морського страхового бюро, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 14;

Бондаря Олександра Миколайовича, 1955 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, голову Фонду державного майна України, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 15;

Поліщука Олега Вікторовича, 1968 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, народного депутата України, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 16;

Кириюшина Ігоря Володимировича, 1958 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, народного депутата України, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 17;

Москвіна Сергія Олександровича, 1954 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, народного депутата України, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 18;

Павленка Сергія Григоровича, 1956 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, народного депутата України, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 19;

Гаврилова Ігоря Олександровича, 1955 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, народного депутата України, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 20;

Хазана Віктора Борисовича, 1947 року народження, освіта вища, проживає в м. Дніпропетровську, народного депутата України, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 21;

Іванченка Артема Володимировича, 1967 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, начальника департаменту розвитку послуг закритого акціонерного товариства «Київстар Дж. Ес. Ем.», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 22;

Тришкіна Володимира Євгеновича, 1958 року народження, освіта вища, проживає в м. Львові, генерального директора товариства з обмеженою відповідальністю «Бако», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 23;

Рим Надію Михайлівну, 1955 року народження, освіта вища, проживає в м. Калуш Івано-Франківської області, помічника-консультанта народного депутата України, члена Партії Зелених України, включено до виборчого списку під № 24;

Довженка Миколу Владленовича, 1967 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Донецьку, тимчасово не працює, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 25;

Видайка Володимира Васильовича, 1949 року народження, освіта вища, проживає в смт Підволочиськ Тернопільської області, співвласника, директора з менеджменту Українсько-польського спільного підприємства «Крокус», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 26;

Тертишнікова Владислава Геннадійовича, 1967 року народження, освіта вища, проживає в м. Луганську, комерційного директора товариства з обмеженою відповідальністю виробничої комерційної фірми «ВМВ», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 27;

Ширая Юрія Вікторовича, 1950 року народження, освіта вища, проживає в м. Полтаві, викладача Полтавської державної аграрної академії, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 28;

Пшетьюка Валерія Григоровича, 1950 року народження, освіта вища, проживає в м. Вінниці, голову правління закритого акціонерного товариства «Агропромметал», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 29;

Барсукова Євгена Михайловича, 1957 року народження, освіта вища, проживає в м. Луцьку, пенсіонера, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 30;

Подоліяна Володимира Івановича, 1948 року народження, освіта вища, проживає в м. Донецьку, пенсіонера, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 31;

Александрову Ларису Іванівну, 1957 року народження, освіта вища, проживає в м. Житомирі, помічника-консультанта народного депутата України, члена Партії Зелених України, включену до виборчого списку під № 33;

Фелдеші Любов Юріївну, 1953 року народження, освіта вища, проживає в м. Мукачеве Закарпатської області, адміністратора управління об'єднаної Християнської Церкви Живого Бога, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 34;

Синиціна Олександра Михайловича, 1953 року народження, освіта вища, проживає в м. Запоріжжі, комерційного директора товариства з обмеженою відповідальністю «Маркер», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 35;

Куртяка Володимира Дмитровича, 1967 року народження, освіта вища, проживає в м. Івано-Франківську, віце-президента товариства з обмеженою відповідальністю «Західпромэнерго», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 36;

Шаломеева Євгена Володимировича, 1965 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, віце-президента закритого акціонерного товариства «Страхова компанія «Кредо-Класик», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 37;

Бондаренко Марину Сергіївну, 1973 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, помічника-консультанта народного депутата України, члена Партії Зелених України, включену до виборчого списку під № 38;

Ткача Анатолія Анатолійовича, 1938 року народження, освіта вища, проживає в м. Кіровограді, викладача кафедри екології Кіровоградського державного технічного університету, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 39;

Ткача Євгена Юрійовича, 1979 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, старшого слідчого з особливо важливих справ слідчого управління Головного Управління Міністерства внутрішніх справ України в м. Києві, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 40;

Кукурекіна Юрія Васильовича, 1944 року народження, освіта вища, проживає в м. Луганську, завідуючого відділенням лікарського сімейно-психологічного консультування Луганської обласної психоневрологічної клініки, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 41;

Харачка Андрія Зеновійовича, 1963 року народження, освіта вища, проживає в м. Львові, менеджера товариства з обмеженою відповідальністю «Пам'ять», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 42;

Літвака Сергія Михайловича, 1961 року народження, освіта вища, проживає в м. Миколаєві, доцента кафедри екології Українського державного морського технічного університету, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 43;

Преснова Юрія Олександровича, 1968 року народження, освіта вища, проживає в м. Одесі, радника Голови правління з питань зв'язків з Верховною Радою України та регіонами відкритого акціонерного товариства «Укртелеком», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 44;

Кульгу Дмитра Анатолійовича, 1965 року народження, освіта вища, начальника відділу корпоративного розвитку та майнових відносин відкритого акціонерного товариства «Укртелеком», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 45;

Котову Юлію Геннадіївну, 1967 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Джанкой Автономної Республіки Крим, менеджера приватного малого підприємства «Бізнес-Юко», члена Партії Зелених України, включену до виборчого списку під № 46;

Семенова Юрія Григоровича, 1949 року народження, освіта вища, проживає в м. Рівному, головного лікаря санаторію-профілакторію Рівненського державного гуманітарного університету, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 47;

Мартиненка Володимира Олександровича, 1958 року народження, освіта вища, проживає в м. Сумах, головного спеціаліста відділу економічного аналізу і прогнозування Сумської обласної ради, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 48;

Бойко Валентину Петрівну, 1963 року народження, освіта вища, проживає в м. Шумськ Тернопільської області, начальниці відділу у справах сім'ї та молоді Шумської райдержадміністрації, члена Партії Зелених України, включену до виборчого списку під № 49;

Шила Віталія Васильовича, 1937 року народження, освіта вища, проживає в м. Харкові, помічника-консультанта народного депутата України, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 50;

Ванцака Сергія Миколайовича, 1970 року народження, освіта вища, проживає в м. Хмельницьку, інженера-маркетолога закритого акціонерного товариства «ЮЕНПІ-КОМ», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 51;

Шелудька Володимира Васильовича, 1951 року народження, освіта вища, проживає в м. Цюрупинськ Херсонської області, тимчасово не працює, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 52;

Нишпору Галину Григорівну, 1961 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Черкасах, тимчасово не працює, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 53;

Чемериса Валентина Олександровича, 1948 року народження, освіта вища, проживає в м. Чернівцях, тимчасово не працює, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 54;

Козира Володимира Павловича, 1962 року народження, освіта вища, проживає в м. Вінниці, директора товариства з обмеженою відповідальністю «Укрпромсервіс», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 56;

Доброворського Віктора Едуардовича, 1954 року народження, освіта вища, проживає в м. Луцьку, пенсіонера, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 57;

Хазана Павла Вікторовича, 1974 року народження, освіта вища, проживає в м. Дніпропетровську, інженера Інституту проблем природокористування та екології, м. Дніпропетровськ, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 59;

Бірюкова Валерія Павловича, 1942 року народження, освіта вища, проживає в м. Житомирі, пенсіонера, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 60;

Деркач Євгенію Михайлівну, 1941 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Мукачеве Закарпатської області, медсестру Мукачівської центральної районної лікарні, члена Партії Зелених України, включену до виборчого списку під № 61;

Пачківа Володимира Дмитровича, 1972 року народження, освіта вища, проживає в м. Калуш Івано-Франківської області, майстра зміни закритого акціонерного товариства «ЛУКОР», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 63;

Максимця Бориса Миколайовича, 1961 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, керівника секретаріату Київської міської організації Партії Зелених України, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 64;

Ліпського Віталія Теофіловича, 1941 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, тимчасово не працює, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 65;

Савостіна Валерія Михайловича, 1960 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Кіровограді, тимчасово не працює, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 66;

Мошкову Ірину Миколаївну, 1975 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, директора роздрібної торгівлі фармацевтичної фірми «Улан», члена Партії Зелених України, включену до виборчого списку під № 67;

Левачкова Сергія Миколайовича, 1960 року народження, освіта вища, проживає в м. Стаханов Луганської області, виконуючого обов'язки директора товариства з обмеженою відповідальністю центру підготовки виробництва «Кадпром», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 68;

Дяків Ганну Петрівну, 1940 року народження, освіта вища, проживає в м. Борислав Львівської області, пенсіонерку, члена Партії Зелених України, включену до виборчого списку під № 69;

Фршка Олександра Олександровича, 1979 року народження, освіта незакінчена вища, проживає в м. Миколаєві, студента Українського Державного морського технічного університету, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 70;

Грубого Ігоря Васильовича, 1967 року народження, освіта вища, проживає в м. Рівному, директора товариства з обмеженою відповідальністю виробничо-комерційної фірми «Україна-Вест», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 71;

Бірченка Миколу Вікторовича, 1951 року народження, освіта вища, проживає в м. Сумах, генерального директора товариства з обмеженою відповідальністю проектно-будівельної фірми «Будінвест - XXI», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 72;

Черевату Ларису Іванівну, 1963 року народження, освіта вища, проживає в м. Зборів Тернопільської області, начальника відділу з питань молоді та спорту Зборівської райдержадміністрації, члена Партії Зелених України, включену до виборчого списку під № 73;

Костоглодова Юрія Миколайовича, 1961 року народження, освіта вища, проживає в м. Харкові, директора товариства з обмеженою відповідальністю «Офіс-центр», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 74;

Качуру Олександра Михайловича, 1969 року народження, освіта вища, проживає в м. Хмельницькому, інженера-маркетолога закритого акціонерного товариства «ЮЕНПІКОМ», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 75;

Буженка Миколу Васильовича, 1950 року народження, освіта вища, проживає в м. Гола Пристань Херсонської області, викладача Голопристанської загальноосвітньої школи № 2, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 76;

Варича Сергія Леонідовича, 1977 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Черкасах, приватного підприємця, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 77;

Королюка Василя Івановича, 1947 року народження, освіта вища, проживає в м. Чернівцях, заступника голови Чернівецької обласної організації Українського товариства охорони природи, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 78;

Очеретну Олену Михайлівну, 1979 року народження, освіта вища, проживає в м. Луцьку, приватного підприємця, члена Партії Зелених України, включено до виборчого списку під № 80;

Олійникову Галину Василівну, 1965 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Артемівськ Донецької області, голова Координаційної ради Донецької обласної організації «Мама-86», члена Партії Зелених України, включено до виборчого списку під № 81;

Сироткіна Павла Олександровича, 1954 року народження, освіта вища, проживає в м. Житомирі, головного спеціаліста відділу екологічної експертизи, інформації та зв'язків з громадськістю Державного управління екології Житомирської області, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 83;

Луціву Володимира Климовича, 1952 року народження, освіта вища, проживає в м. Ужгороді, провідного інженера відділу капітального будівництва відкритого акціонерного товариства «Закарпатгаз», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 84;

Дяченка Павла Миколайовича, 1978 року народження, освіта вища, проживає в м. Бердянськ Запорізької області, директора Бердянського благодійного Фонду «Підтримки природоохоронних організацій», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 85;

Гоцул Лідію Федорівну, 1953 року народження, освіта вища, проживає в м. Яремча Івано-Франківської області, начальника відділу рекреації та благоустрою Карпатського національного природного парку, члена Партії Зелених України, включено до виборчого списку під № 86;

Голуба Сергія Олександровича, 1975 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Києві, заступника голови Київської міської організації Партії Зелених України, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 87;

Баженкова Володимира Євгеновича, 1945 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Києві, голова Центральної ради спортивного товариства «Спартак», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 88;

Макогона Сергія Петровича, 1970 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Світловодськ Кіровоградської області, менеджера з маркетингу Світловодського центру етики та самореалізації, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 89;

Гапочук Павла Михайловича, 1949 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Кремінна Луганської області, акомпаніатор в Кремінському районному центрі дозвілля, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 90;

Дригулича Петра Григоровича, 1963 року народження, освіта вища, проживає в м. Дрогобич Львівської області, заступника начальника Бориславського управління бурових робіт з охорони праці та екології відкритого акціонерного товариства «Укрнафта», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 91;

Карцева В'ячеслава Миколайовича, 1961 року народження, освіта вища, проживає в м. Миколаєві, директора приватного підприємства «К. В. М.», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 92;

Четверікова Віктора Петровича, 1956 року народження, освіта вища, проживає в смт Чорноморське Одеської області, військового пенсіонера, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 93;

Литвиненка Олександра Миколайовича, 1976 року народження, освіта вища, проживає в смт Чутове Полтавської області, головного агронома повного товариства «Агрофірма імені І. В. Ропав-

ки», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 94;

Суховерхого Ігоря Олеговича, 1957 року народження, освіта вища, проживає в м. Рівному, тимчасово не працює, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 95;

Киреева Валерія Олександровича, 1974 року народження, освіта вища, проживає в м. Сумах, директора дочірнього підприємства «Шелтон-Суми», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 96;

Судомир Світлану Михайлівну, 1972 року народження, освіта вища, проживає в смт Козова Тернопільської області, тимчасово не працює, члена Партії Зелених України, включено до виборчого списку під № 97;

Заболотного Бориса Михайловича, 1958 року народження, освіта вища, проживає в м. Харкові, заступника начальника державного управління екології та природних ресурсів в Харківській області, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 98;

Дулика Захара Антоновича, 1969 року народження, освіта вища, проживає в м. Кам'янець-Подільський Хмельницької області, заступника директора аудиторської фірми «МАГ», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 99;

Книгу Олександра Андрійовича, 1959 року народження, освіта вища, проживає в м. Цюрупинськ Херсонської області, генерального директора Херсонського обласного музично-драматичного театру імені М. Куліша, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 100;

Погорелова Павла Яковича, 1951 року народження, освіта вища, проживає в с. Квітки Черкаської області, пенсіонера, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 101;

Скорейка Сергія Івановича, 1957 року народження, освіта вища, проживає в м. Вінниці, технічного директора закритого акціонерного товариства «Агропромметал», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 102;

Герасимчук Олену Миколаївну, 1970 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Луцьку, тимчасово не працює, члена Партії Зелених України, включено до виборчого списку під № 103;

Братчика Станіслава Олександровича, 1946 року народження, освіта вища, проживає в м. Слов'янськ Донецької області, пенсіонер, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 104;

Гудкову Наталію Анатоліївну, 1954 року народження, освіта вища, проживає в м. Жовті Води Дніпропетровської області, голову Жовтовдської міської громадської організації Червоного Хреста, члена Партії Зелених України, включено до виборчого списку під № 105;

П'ятину Наталію Павлівну, 1962 року народження, освіта вища, проживає в м. Коростень Житомирської області, аспірантку кафедри управління освітою Української академії державного управління при Президентіві України, члена Партії Зелених України, включено до виборчого списку під № 106;

Блистіва Василя Івановича, 1964 року народження, освіта вища, проживає в м. Мукачеве Закарпатської області, наукового співробітника Карпатської лісової дослідної станції, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 107;

Сергеева Дмитра Тимофійовича, 1963 року народження, освіта вища, проживає в м. Мелітополь Запорізької області, директора закритого акціонерного товариства науково-виробничої фірми «Меченат», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 108;

Білецького Руслана Васильовича, 1969 року народження, освіта вища, проживає в м. Калуш Івано-Франківської області, директора приватного підприємства «СвітВид», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 109;

Просветова Євгена Вікторовича, 1957 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, президента телерадіокомпанії «Золоті Ворота», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 110;

Іовенко Валентину Миколаївну, 1956 року народження, освіта вища, проживає в смт Макарів Київської області, директора Централізованої бібліотечної системи міста Макарів, члена Партії Зелених України, включено до виборчого списку під № 111;

Соловійову Валентину Іванівну, 1950 року народження, освіта вища, проживає в м. Краснодар Луганської області, керівника Краснодарського міськоб'єднання садівничих товариств, члена Партії Зелених України, включено до виборчого списку під № 113;

Куделич Емілію Мар'янівну, 1969 року народження, освіта вища, проживає в м. Самбір Львівської області, викладача терапії Самбірського медичного учили-

ща, члена Партії Зелених України, включено до виборчого списку під № 114;

Макарову Нелі Іванівну, 1947 року народження, освіта вища, проживає в м. Миколаєві, лікаря-епідеміолога санітарно-епідеміологічної станції Центрального району м. Миколаєва, члена Партії Зелених України, включено до виборчого списку під № 115;

Русеву Тамару Дмитрівну, 1958 року народження, освіта вища, проживає в м. Одесі, керівника громадської екологічної організації «Природна спадщина», члена Партії Зелених України, включено до виборчого списку під № 116;

Безсмертного Юрія Семеновича, 1941 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Лубни Полтавської області, директора Лубенського міськрайонного центру зайнятості, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 117;

Бегу Тараса Яремовича, 1962 року народження, освіта вища, проживає в м. Остріг Рівненської області, голову спостережної Ради відкритого акціонерного товариства «Острозький хлібозавод», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 118;

Кіяшка Володимира Васильовича, 1938 року народження, освіта вища, проживає в м. Сумах, помічника директора Сумської дирекції відкритого акціонерного товариства «Укртелеком», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 119;

Наума Михайла Васильовича, 1952 року народження, освіта вища, проживає в м. Тербовля Тернопільської області, тимчасово не працює, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 120;

Галаура Володимира Григоровича, 1957 року народження, освіта вища, проживає в м. Харкові, директора товариства з обмеженою відповідальністю «Реал», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 121;

Бибики Олександра Вікторовича, 1968 року народження, освіта вища, проживає в смт Верхній Рогачик Херсонської області, інспектора з охорони навколишнього природного середовища Великолепетиської екологічної міжрайонної інспекції у Верхньорогачицькому районі, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 123;

Галагана Ігоря Михайловича, 1968 року народження, освіта вища, проживає в м. Канів Черкаської області, бухгалтера телерадіомайдстерні приватного підприємця Комеліна, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 124;

Химина Михайла Васильовича, 1957 року народження, освіта вища, проживає в м. Луцьку, головного спеціаліста відділу контролю біоресурсів Державного управління екології та природних ресурсів Волинської області, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 126;

Шайдуліна Гаріфа Зайдуловича, 1944 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Макіївка Донецької області, пенсіонера, голови Макіївської громадської організації «Зелений світ», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 127;

Олійника Ігоря Володимировича, 1963 року народження, освіта вища, проживає в м. Дніпродзержинськ Дніпропетровської області, асистента кафедри промислової теплоенергетики Дніпродзержинського технічного університету, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 128;

Беха Сергія Михайловича, 1953 року народження, освіта вища, проживає в м. Житомирі, лікаря Житомирської обласної онкологічної лікарні міжрайонної медико-соціально-експертної комісії, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 129;

Феннича Василя Степановича, 1963 року народження, освіта вища, проживає в м. Мукачеве Закарпатської області, виконуючого обов'язки директора Карпатської лісової дослідної станції, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 130;

Барибіна Олега Володимировича, 1965 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Запоріжжі, менеджера відкритого акціонерного товариства «Мокрянський кам'яний кар'єр», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 131;

Пушик Лесю Степанівну, 1977 року народження, освіта вища, проживає в м. Івано-Франківську, вчителя української мови та літератури загальноосвітньої школи № 18, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 132;

Хоміцького Валерія Миколайовича, 1976 року народження, освіта вища, проживає в м. Васильків Київської області, начальника відділу містобудування та архітектури Васильківської міської

(Закінчення на 6-й стор.).

Оголошення

Хозяйственный суд Луганской области (91000, г. Луганск, пл. Героев ВОВ, 3а) возбудил дело №9/16 от 08.01.2002 г. о банкротстве ГОАО "Ильичевский рудоремонтный завод" ГХК "Луганскшахтострой" (94000, Луганская область, г. Стаханов, ул. Коперника, 24, т/с 260030120006 в Стахановском отделении УАК ПИБ, МФО 304353, код ЕГРПОУ 00178594). Распорядитель имущества Птушко С.В. (лицензия серии АА №047856 от 18.10.2001 г., 91055, г. Луганск, ул. К. Маркса, 7, тел. (0642) 42-00-49).

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Постановлением Хозяйственного суда Луганской области (г. Луганск, пл. Героев ВОВ, 3а) признан банкротом и открыта ликвидационная процедура ООО «Логрус-2000», решение от 17.01.2002 г. дело № 10/30Б. Адрес: Луганская обл., г. Северодонецк, пр. Гвардейский, 15. ОКПО 30421781, р/с 26003000342001 в Северодонецком филиале АКБ «Надра», МФО 304397. Ликвидатор Барановский С. И. (94200, Луганская обл., г. Северодонецк, ул. Курчатова, 7а/146).

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру (постанова Господарського суду м. Києва) від 28.12.2001 року по справі № 10/392) Закритого акціонерного товариства «Енергопостачання» (код 30184165, юридична адреса: м. Київ, 04212, вул. Малиновського, 6Б). Ліквідатором призначено Зарубіну Т. М. (ліцензія Мінекономіки № 376) тел. 22-04-66. Претензії приймаються протягом одного місяця.

Хозяйственный суд Донецкой области (83048, г. Донецк, ул. Артема,157) возбудил дело № 18/12Б о банкротстве КП «Рыбоком-плекс» (юридический адрес: 83062, г. Донецк, ул. Адыгейская,14, р/с 389015 в АПБ «Украина» в г. Донецке, МФО 334248, код ОКПО 00469145).

Распорядителем имущества назначен арбитражный управляющий Кравчук М. А., лицензия № 249783.

Заявления кредиторов принимаются на протяжении месяца со дня опубликования данного объявления.

Хозяйственный суд Киевской области (01033, г. Киев, ул. Жиланская, 58-б), возбудил дело № 202/11Б-2001 г. о банкротстве ОАО «Инженерная компания «Досвид» (Киевская область, г. Переяслав-Хмельницкий, ул. Петропавловская, д. 34, т/с 26005318040450 в ТООБ № 318 Запорожского областного филиала АКБ «Укрсоцбанк», МФО 313010, код ОКПО 09313019).

Распорядителем имущества назначен — Петренко Виталий Анатольевич (лицензия № 622 от 14.05.2001 г., 01125, г. Киев, 6-р Перова, 3, кв. 21).

Заявления кредиторов и санаторов принимаются на протяжении месяца со дня публикации объявления.

Господарським судом м. Києва порушено справу № 24/11-6 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Тенар-Лак» (код ЄДРПОУ 31154591, м. Київ, вул. Василенка,7а).

Ліквідатором по справі № 24/11-6 призначено Ламонову Олександр Михайлівну (ліцензія № 250202 від 12.12.2001 року).

Заяви кредиторів про грошові вимоги, підтверджуючі документи та заяви можливих санаторів подаються до Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького,44-6) у місячний термін з дня опублікування.

Господарським судом м. Києва порушено справу № 24/13-6 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Діфай» (код ЄДРПОУ 30434811, м. Київ, вул. Горького, 23).

Ліквідатором по справі № 24/13-6 призначено Ламонову Олександр Михайлівну (ліцензія № 225202 від 12.12.2001 року).

Заяви кредиторів про грошові вимоги, підтверджуючі документи та заяви можливих санаторів подаються до Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-6) у місячний термін з дня опублікування.

Господарським судом м. Києва (м. Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44-в) ухвалою № 23/41 від 12.12.2001 р. порушена справа про банкрутство боржника — Приватного малого підприємства «СІНТ» (м. Київ, пр. Відрадный, 6. 15, кв. 21, поточний рахунок 260050015681 в АКБ «Славутич» м. Київ, МФО 321466, код 13684744).

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Титаренко Миколу Олександровича (ліцензія Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України № 249637, серія АА).

(Початок на 4—5-й стор.).

ради, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 133;

Усік Ірину Василівну, 1971 року народження, освіта незакінчена вища, проживає в м. Сватове Луганської області, директора Сватівського районного центру соціальних служб для молоді, члена Партії Зелених України, включену до виборчого списку під № 135;

Федоренка Івана Михайловича, 1936 року народження, освіта вища, проживає в м. Перемишляни Львівської області, пенсіонера, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 136;

Кудрича Віталія Петровича, 1949 року народження, освіта вища, проживає в м. Миколаєві, голову правління відкритого акціонерного товариства «Дормашина», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 137;

Шемета Миколу Володимировича, 1950 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в с. Фонтанка Одеської області, приватного підприємця, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 138;

Кривошеєва Олексія Олександровича, 1978 року народження, освіта вища, проживає в м. Рівному, менеджера приватного підприємства рекламно-інформаційної фірми «Новина», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 140;

Лустенка Сергія Анатолійовича, 1969 року народження, освіта вища, проживає в м. Тростянець Сумської області, вчителя географії середньої загальноосвітньої школи № 4 м. Тростянець, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 141;

Остафійчука Володимира Григоровича, 1938 року народження, освіта вища, проживає в смт Коропець Тернопільської області, лікаря-хірурга Коропецької міської лікарні, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 142;

Гречишкіну Ларису Федорівну, 1948 року народження, освіта вища, проживає в м. Харкові, заступника директора з проектно-технічної частини комунального підприємства «Санітарно-екологічний центр», члена Партії Зелених України, включену до виборчого списку під № 143;

Сафіуліну Тетяну Миколаївну, 1962 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Хмельницькому, старшого інспектора товариства з обмеженою відповідальністю «Екос-2», члена Партії Зелених України, включену до виборчого списку під № 144;

Шевченка Григорія Семеновича, 1949 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Херсоні, директора малого приватного підприємства «Г. І. С.», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 145;

Олексієнка Володимира Анатолійовича, 1970 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Канів Черкаської області, керуючого директора малого підприємства «Мрія», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 146;

Болоховського Віктора Васильовича, 1950 року народження, освіта вища, проживає в м. Ладизжин Вінницької області, заступника директора з виробництва приватного підприємства «БТУ-Центр», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 147;

Герасимчук Наталію Миколаївну, 1977 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Луцьку, тимчасово не працює, члена Партії Зелених України, включену до виборчого списку під № 148;

Бородаєнка Андрія Вікторовича, 1971 року народження, освіта вища, проживає в м. Маріуполь Донецької області, приватного підприємця, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 149;

Онопрієнко Олену Василівну, 1980 року народження, освіта незакінчена вища, проживає в м. Житомирі, студентку Державного агроєкологічного університету, члена Партії Зелених України, включену до виборчого списку під № 151;

Гаргу Павла Андрійовича, 1966 року народження, освіта вища, проживає в с. Усть-Чорна Закарпатської області, заступника директора товариства з обмеженою відповідальністю «Успіх», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 152;

Тронічева Едуарда Анатолійовича, 1965 року народження, освіта вища, проживає в м. Запоріжжі, директора товариства з обмеженою відповідальністю «Маркер», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 153;

Василіва Віктора Миколайовича, 1966 року народження, освіта вища, проживає в м. Калусі Івано-Франківської області, лікаря-стоматолога лікарської амбулаторії с. Копанки Калуського територіального медичного об'єднання, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 154;

Вербу Володимира Павловича, 1943 року народження, освіта вища, проживає в смт Володарка Київської області, заступника голови селищної ради смт Володарка Київської області, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 155;

Луценко Антоніну Борисівну, 1963 року народження, освіта вища, проживає в м. Знамянка Кіровоградської області, лікаря-лаборанта відділкової лікарні станції

Знамянка, члена Партії Зелених України, включену до виборчого списку під № 156;

Власенка Олександра Григоровича, 1954 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Стаханов Луганської області, начальника Брянківського газового господарства, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 157;

Проказюка Луку-Володимира Олексійовича, 1937 року народження, освіта вища, проживає в м. Броди Львівської області, голову Бродівської районної організації Українського товариства мисливців і рибалок, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 158;

Степанову Окану Олександрівну, 1976 року народження, освіта вища, проживає в м. Миколаєві, бухгалтера підприємства Миколаївської обласної молодіжної екологічної асоціації «Паросток», члена Партії Зелених України, включену до виборчого списку під № 159;

Потькала Ігоря Васильовича, 1968 року народження, освіта вища, проживає в м. Полтаві, приватного підприємця, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 161;

Іванюка Миколу Івановича, 1978 року народження, освіта вища, проживає в м. Рівному, тимчасово не працює, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 162;

Цурковського Юрія Богдановича, 1955 року народження, освіта вища, проживає в м. Збараж Тернопільської області, начальника цеху електрозв'язку № 8 центру електрозв'язку № 4 Тернопільської дирекції ВАТ «Укртелеком», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 163;

Гуменюка Ростислава Васильовича, 1971 року народження, освіта вища, проживає в м. Харкові, тимчасово не працює, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 164;

Лимаренка Євгена Миколайовича, 1959 року народження, освіта вища, проживає в м. Нова Каховка Херсонської області, головного технолога Новокаховського водоканалу, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 165;

Хорошко Ніну Василівну, 1966 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в с. Холодніянське Черкаської області, агрохіміка-аналітика Черкаського центру «Облдержродючість», члена Партії Зелених України, включену до виборчого списку під № 166;

Басс Валентину Григорівну, 1959 року народження, освіта вища, проживає в м. Калинівка Вінницької області, лікаря відділення швидкої допомоги Калинівського медичного територіального об'єднання, члена Партії Зелених України, включену до виборчого списку під № 167;

Рисак Людмилу Петрівну, 1979 року народження, освіта вища, проживає в м. Луцьку, зоотехніка комунального підприємства «Центр дозвілля та відпочинку імені 900-річчя м. Луцька», філія «Зоопарк», члена Партії Зелених України, включену до виборчого списку під № 168;

Мищенко Олександра Олександровича, 1978 року народження, освіта вища, проживає в м. Дніпропетровську, юриста консультанта управління праці та соціального захисту населення Кіровоградської районної ради, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 169;

Мірошніченка Станіслава Миколайовича, 1949 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Житомирі, тимчасово не працює, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 170;

Павлова Дмитра Валентиновича, 1979 року народження, освіта вища, проживає в м. Запоріжжі, виконавчого директора Запорізького обласного комітету молодіжних організацій, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 172;

Елсукова Костянтина Анатолійовича, 1974 року народження, освіта вища, проживає в смт Глеваха Київської області, заступника директора товариства з обмеженою відповідальністю «Юридична компанія «Скорик та партнери», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 173;

Ретельнікова Юрія Олександровича, 1945 року народження, освіта вища, проживає в м. Луганську, тренера Луганського спортивного товариства інвалідів «Ниваспорт», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 175;

Рогальського Романа Богдановича, 1973 року народження, освіта вища, проживає в м. Львові, асистента кафедри «Автомобільні дороги» інженерно-будівельного факультету Національного університету «Львівська політехніка», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 176;

Кригіну Аллу Леонідівну, 1967 року народження, освіта вища, проживає в м. Миколаєві, головного спеціаліста відділу охорони історичного середовища Головного управління у справах культури, інформації, молоді та спорту виконавчого комітету Миколаївської міської ради народних депутатів України, члена Партії Зелених України, включену до виборчого списку під № 177;

Ісакова Михайла Івановича, 1931 року народження, освіта вища, проживає в м. Одесі, головного спеціаліста технічного відділу Українського південного державного проектного інституту водного господарства, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 178;

Патикіна Сергія Олеговича, 1964 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Полтаві, директора приватної багатопрофільної фірми «ПАССОЛ», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 179;

Опанасюка Віктора Арсеновича, 1954 року народження, освіта вища, проживає в м. Рівному, старшого викладача кафедри театральної режисури Рівненського державного гуманітарного університету, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 180;

Лузанову Ларису Миколаївну, 1954 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Шостка Сумської області, пенсіонерку, члена Партії Зелених України, включену до виборчого списку під № 181;

Басок Тамару Григорівну, 1971 року народження, освіта вища, проживає в смт Ланівці Тернопільської області, працівника Лановещького районного методичного кабінету, члена Партії Зелених України, включену до виборчого списку під № 182;

Заболотного Анатолія Сергійовича, 1960 року народження, освіта вища, проживає в м. Харкові, експерта з питань екологічних регіональних проблем Харківської обласної організації Партії Зелених України, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 183;

Прохоренко Валентину Іванівну, 1956 року народження, освіта вища, проживає в смт Білозерка Херсонської області, директора Білозерської районної станції юних натуралістів, члена Партії Зелених України, включену до виборчого списку під № 184;

Рогуляка Вадима Вадимовича, 1974 року народження, освіта вища, проживає в м. Черкасах, заступника директора інформаційно-технічного центру товариства з обмеженою відповідальністю «УкрВата», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 185;

Мізина Сергія Григоровича, 1965 року народження, освіта вища, проживає в с. Широка Віницької області, директора командитного товариства «Торговий дім «Дана», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 186;

Вашенко Оксану Василівну, 1981 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Луцьку, ветеринарного лікаря комунального підприємства «Центр дозвілля та відпочинку імені 900-річчя м. Луцька, філія «Зоопарк», члена Партії Зелених України, включену до виборчого списку під № 187;

Сачук Ліну Володимирівну, 1979 року народження, освіта вища, проживає в м. Житомирі, ведучу прямого ефіру радіостанції «Радіоклуб», члена Партії Зелених України, включену до виборчого списку під № 188;

Горват Марію Федорівну, 1947 року народження, освіта вища, проживає в м. Мукачеве Закарпатської області, пенсіонерку, члена Партії Зелених України, включену до виборчого списку під № 189;

Солошенко Володимира Степановича, 1954 року народження, освіта вища, проживає в м. Олександрія Кіровоградської області, старшого державного інспектора — начальника екологічної інспекції Державного управління екології в м. Олександрія, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 190;

Яворську Тетяну Володимирівну, 1948 року народження, освіта вища, проживає в м. Свердловськ Луганської області, пенсіонерку, члена Партії Зелених України, включену до виборчого списку під № 191;

Неусмехова Костянтина Валентиновича, 1952 року народження, освіта вища, проживає в м. Кам'янка-Бузька Львівської області, пенсіонера, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 192;

Гутовського Євгена Вікторовича, 1962 року народження, освіта вища, проживає в м. Миколаєві, начальника житлово-експлуатаційного управління № 8 комунального житлово-експлуатаційного підприємства Заводського району, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 193;

Коваленко Оксану Миколаївну, 1971 року народження, освіта вища, проживає в м. Середина-Буда Сумської області, провідного спеціаліста з екологічної просвіти та пропаганди екологічних знань Національного природного парку «Деснянсько-Старогутський», члена Партії Зелених України, включену до виборчого списку під № 194;

Гарата Василя Васильовича, 1961 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Ужгороді, голову фермерського господарства «Золота підкова», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 195;

Попову Тетяну Петрівну, 1962 року народження, освіта вища, проживає в м. Антрацит Луганської області, завідувачу яслами-садком, члена Партії Зелених України, включену до виборчого списку під № 196;

Ковальчука Михайла Андрійовича, 1962 року народження, освіта вища, проживає в смт Гусятин Тернопільської області, вчителя географії Гусятинської загальноосвітньої школи, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 197;

Шкрабова Михайла Васильовича, 1940 року народження, освіта вища, проживає в м. Одесі, пенсіонера, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 198;

Кривенького Леоніда Петровича, 1950 року народження, освіта вища, проживає в м. Одесі, пенсіонера, члена Партії Зелених

України, включеного до виборчого списку під № 199;

Дудка Сергія Володимировича, 1963 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, заступника начальника відділу корпоративного розвитку та майнових відносин відкритого акціонерного товариства «Укртелеком», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 200;

Шеремета Василя Васильовича, 1973 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Києві, інструктора відділу по роботі з регіонами Партії Зелених України, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 201;

Заверненкова Ігоря Валентиновича, 1968 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, інструктора відділу по роботі з регіонами Партії Зелених України, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 202;

Адамовича Вадима Петровича, 1973 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, інструктора відділу по роботі з регіонами Партії Зелених України, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 203;

Хлуткову Вікторію Вікторівну, 1976 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, помічника-консультанта народного депутата України, члена Партії Зелених України, включену до виборчого списку під № 205;

Стахова Олександра Миколайовича, 1979 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, інструктора відділу по роботі з регіонами Партії Зелених України, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 206;

Климашка Олега Васильовича, 1961 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Києві, тимчасово не працює, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 207;

Корпачова Андрія Володимировича, 1971 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, приватного підприємця, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 208;

Самофалову Катерину Володимирівну, 1973 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, завідувачу інформаційно-диспетчерської служби «Пошук» комунального підприємства Центр «Тварини в місті», члена Партії Зелених України, включену до виборчого списку під № 209;

Хоменка Вадима Анатолійовича, 1975 року народження, освіта незакінчена вища, проживає в м. Києві, тимчасово не працює, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 210;

Харитонову Андрія Борисовича, 1973 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, юриста приватного підприємства «Сімба і Ко», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 211;

Сіркова Андрія Миколайовича, 1974 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в с. Жорнівка Київської області, директора приватного підприємства «Асторія Сан», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 212;

Кириєнко Катерину Петрівну, 1974 року народження, освіта середня, проживає в м. Києві, інструктора відділу по роботі з регіонами Партії Зелених України, члена Партії Зелених України, включену до виборчого списку під № 213;

Гарду Ярину Володимирівну, 1977 року народження, освіта вища, проживає в м. Львові, тимчасово не працює, члена Партії Зелених України, включену до виборчого списку під № 214;

Год Тетяну Богданівну, 1973 року народження, освіта вища, проживає в м. Львові, помічника генерального директора товариства з обмеженою відповідальністю «Бако», члена Партії Зелених України, включену до виборчого списку під № 215;

Косовського Зеновія Дмитровича, 1950 року народження, освіта вища, проживає в м. Львові, начальника господарського відділу товариства з обмеженою відповідальністю «Бако», члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 216;

Зилюка Юрія Олексійовича, 1955 року народження, освіта вища, проживає в м. Львові, тимчасово не працює, члена Партії Зелених України, включеного до виборчого списку під № 217;

Паховську Ірину Миколаївну, 1974 року народження, освіта вища, проживає в м. Луганську, інженера-технолога державної холдингової компанії «Луганськ-тепловоз», члена Партії Зелених України, включену до виборчого списку під № 218;

Красножон Ірину Григорівну, 1976 року народження, освіта незакінчена вища, проживає в м. Києві, касира операційно-облікової каси валютного відділу акціонерно-комерційного банку «Антарес», члена Партії Зелених України, включену до виборчого списку під № 224;

Толстікову Людмилу Іванівну, 1944 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, пенсіонерку, члена Партії Зелених України, включену до виборчого списку під № 225.

2. Видати представнику Партії Зелених України у Центральній виборчій комісії копію цієї постанови разом із посвідченнями кандидатів у народні депутати України, зазначених у пункті 1 постанови.

3. Цю постанову оприлюднити в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр».

Голова Центральної виборчої комісії
М. РЯБЕЦЬ.

м. Київ, № 104,
27 січня 2002 року.

Про реєстрацію кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від Комуністичної партії робітників і селян по виборах народних депутатів України 31 березня 2002 року

Постанова Центральної виборчої комісії

Розглянувши заяву Комуністичної партії робітників і селян про реєстрацію кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, висунутих 19 січня 2002 року на IV позачерговому з'їзді цієї партії, та включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від Комуністичної партії робітників і селян, а також додані до неї необхідні для реєстрації документи, відповідно до частин перших статей 41, 43, 44, частин першої, сьомої, дев'ятої статті 45 Закону України «Про вибори народних депутатів України» та керуючись статтею 11 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **п о с т а н о в л я є**:

1. Зареєструвати таких кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі із включених до виборчого списку кандидатів у народні депутати України від Комуністичної партії робітників і селян по виборах народних депутатів України 31 березня 2002 року:

Генієвського Сергія Івановича, 1958 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Ровеньки Луганської області, бригадира очисного вибою шахти ім. М. В. Фрунзе, безпартійного, включеного до виборчого списку під № 1;

Яковенка Олександра Миколайовича, 1952 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, народного депутата України, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 2;

Моїсеєнка Володимира Миколайовича, 1956 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, народного депутата України, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 3;

Тесленка Вадима Миколайовича, 1962 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, слюсаря-наладчика ТОВ «Оквід», члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 4;

Проскуріна Сергія Петровича, 1962 року народження, освіта вища, проживає в м. Одесі, електрика ПП «Вемекс», члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 5;

Бабіча Павла Петровича, 1971 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, механіка станції технічного обслуговування ПП «Валокраз», члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 6;

Большешапова Віктора Петровича, 1956 року народження, освіта вища, проживає в м. Рівному, пенсіонера, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 7;

Зелінського Сергія Миколайовича, 1951 року народження, освіта середня, проживає в м. Києві, електромонтера торгово-виробничого приватного підприємства «Тіто», члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 8;

Попова Миколу Олексійовича, 1953 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, майстра дільниці будівельного кооперативу «Крок», безпартійного, включеного до виборчого списку під № 9;

Сахнюка Олександра Степановича, 1950 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Києві, приватного підприємця, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 10;

Завернивовка Петра Романовича, 1935 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, викладача філософії Національної музичної академії України ім. П. І. Чайковського, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 11;

Юртаєва Сергія Володимировича, 1964 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Макіївка Донецької області, помічника консультанта народного депутата України, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 12;

Ланкіну Олену Анатоліївну, 1968 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Полтаві, тимчасово не працює, члена Комуністичної партії робітників і селян, включену до виборчого списку під № 13;

Дзімка Володимира Степановича, 1964 року народження, освіта вища, проживає в м. Ужгороді, робітника ТОВ «Дюк-Фенікс», члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 14;

Глотова Анатолія Павловича, 1935 року народження, освіта вища, проживає в м. Єнакієве Донецької області, електромонтера-наладчика ВАТ «Єнакієвський металургійний завод», члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 15;

Почелуєва Володимира Івановича, 1974 року народження, освіта вища, проживає в м. Сумах, лікаря Сумської міської клінічної лікарні № 5, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 16;

Петрова Михайла Олексійовича, 1958 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Першотравенськ Дніпропетровської області, пенсіонера, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 17;

Василишина Олександра Петровича, 1966 року народження, освіта вища, проживає в м. Одесі, голову Ради одеської федерації параспортизму, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 18;

Кордюкова Петра Петровича, 1979 року народження, освіта вища, проживає в м. Севастополі, викладача педагогічного училища, члена

Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 19;

Медведева Василя Володимировича, 1942 року народження, освіта вища, проживає в м. Донецьку, підземного машиніста підйому шахти ім. Засядько, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 20;

Савлука Костянтина Леонідовича, 1956 року народження, освіта вища, проживає в м. Харкові, юрисконсульта СТ «Авто-19», члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 21;

Виноградова Миколу Миколайовича, 1948 року народження, освіта вища, проживає в м. Чернівцях, начальника управління праці та соціального захисту населення Першотравневого району м. Чернівці, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 23;

Новака Володимира Терентійовича, 1945 року народження, проживає в м. Львові, пенсіонера, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 24; Бараннікова Валерія Анатолійовича, 1948 року народження, освіта вища, проживає в м. Дніпропетровську, слюсаря з ремонту технологічного обладнання ВФ «Авача», члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 25;

Дяченка Івана Івановича, 1939 року народження, освіта вища, проживає в м. Мелітополь, завідувач лабораторією Таврійської державної агротехнічної академії, безпартійного, включеного до виборчого списку під № 26;

Ільницького Северина Івановича, 1939 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Херсоні, пенсіонера, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 27;

Булгакова Валерія Андрійовича, 1948 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, директора Київського будівельного технікуму, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 28;

Чичулу Стефана Івановича, 1964 року народження, освіта середня, проживає в м. Хмельницькому, тимчасово не працює, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 29;

Міронцева Віктора Петровича, 1944 року народження, освіта середня, проживає в м. Донецьку, електромонтера ЖЕО Ворошильвського району міста Донецька, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 31;

Тереса Віталія Олексійовича, 1939 року народження, освіта вища, проживає в м. Черкасах, пенсіонера, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 32;

Дзякова Івана Андрійовича, 1945 року народження, освіта базова загальна середня, проживає в м. Севастополі, ливарника 54 механічного заводу, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 33;

Короба Сергія Миколайовича, 1969 року народження, освіта вища, проживає в м. Кіровограді, тимчасово не працює, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 34;

Ференчука Володимира Йосиповича, 1955 року народження, освіта вища, проживає в м. Корець Рівненської області, вчителя школи № 1, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 35;

Замниборща Віталія Миколайовича, 1979 року народження, освіта незакінчена вища, проживає в м. Сумах, студента Національного аграрного університету, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 36;

Сусідку Олексія Ларіоновича, 1943 року народження, освіта вища, проживає в м. Харкові, експерта генерального агентства «Квота», члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 37;

Чернікова Володимира Андрійовича, 1951 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Макіївка Донецької області, апаратника ВАТ «Макіївський коксохімізавод», члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 38;

Романченка Альберта Григоровича, 1939 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Херсоні, капітана-механіка ВАТ «Херсонфтопереробка», члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 39;

Ткаченко Валерія Валентиновича, 1962 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Рівному, пенсіонера, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 40;

Гончаренка Віктора Степановича, 1933 року народження, освіта вища, проживає в м. Херсоні, оператор «Херсонтеплоенерго», члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 41;

Кубаркову Олену Миронівну, 1950 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Одесі, тимчасово не працює, члена Комуністичної партії робітників і селян, включену до виборчого списку під № 42;

Михайлову Ларису Олексіївну, 1951 року народження, освіта вища, проживає в м. Львові, інженера-економіста ВАТ «Львівська книжкова фабрика «Атлас», члена Комуністичної партії робітників і селян, включену до виборчого списку під № 43;

Попова Олега Олеговича, 1980 року народження, освіта незакінчена вища, проживає в м. Дніпропетровську, студента V курсу Дніпропет-

ровського національного університету, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 44;

Пахріцину Тетяну Юріївну, 1953 року народження, освіта вища, проживає в м. Миколаєві, представника ЗАТ СК «Інтерполіс», члена Комуністичної партії робітників і селян, включену до виборчого списку під № 45;

Жижикову Олену Володимирівну, 1976 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Летичів Хмельницької області, обходчика насосних установок Хмельницьктеплокомуненерго, члена Комуністичної партії робітників і селян, включену до виборчого списку під № 46;

Салія Юрія Вікторовича, 1961 року народження, освіта вища, проживає в м. Хмельницькому, тимчасово не працює, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 47;

Волдозерова Володимира Єгоровича, 1961 року народження, освіта вища, проживає в м. Сімферополі, головного інженера ВАТ Агрофірми «Стаєр», члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 48;

Лесних Вадима Олексійовича, 1960 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Вінниці, тимчасово не працює, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 49;

Дудареву Ірину Віталіївну, 1968 року народження, освіта вища, проживає в м. Вінниці, вчительку СШ № 9, члена Комуністичної партії робітників і селян, включену до виборчого списку під № 50;

Ждєрову Тетяну Сильвестрівну, 1948 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Ковель, пенсіонерку, члена Комуністичної партії робітників і селян, включену до виборчого списку під № 52;

Мороза Андрія Володимировича, 1968 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Марганець Дніпропетровської області, голову осередку незалежної профспілки союзу гірників ВАТ «Марганецький гірничо-збагачувальний комбінат», безпартійного, включеного до виборчого списку під № 53;

Мазіна Олега Костянтиновича, 1933 року народження, освіта вища, проживає в м. Запоріжжі, пенсіонера, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 54;

Степанова Миколу Івановича, 1936 року народження, освіта вища, проживає в м. Києві, пенсіонера, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 55;

Калігіна Андрія Юрійовича, 1980 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Енергодар Запорізької області, слюсаря Запорізької ТЕЦ, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 56;

Окунева Євгена Олександровича, 1977 року народження, освіта вища, проживає в м. Полтаві, приборальника вокзалу станції Полтава-Київська, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 58;

Кузьмича Миколу Андрійовича, 1954 року народження, освіта вища, проживає в смт Клевань Рівненської області, пенсіонера, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 59;

Воробйова Івана Івановича, 1961 року народження, освіта вища, проживає в м. Херсоні, майстра локомотивного ДЕПО, безпартійного, включеного до виборчого списку під № 60;

Деревлянка Михайла Федоровича, 1944 року народження, освіта середня, проживає в с. Тур'я Пасіка Закарпатської області, пенсіонера, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 61;

Петрішка Михайла Михайловича, 1950 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Ужгороді, механіка автотранспортного підприємства № 12107, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 62;

Лінок Раїсу Савеліївну, 1937 року народження, освіта вища, проживає в м. Мелітополь Запорізької області, головного бухгалтера ПП «Сибір», члена Комуністичної партії робітників і селян, включену до виборчого списку під № 63;

Судоргіна Павла Олексійовича, 1978 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Енергодар Запорізької області, електрика комунального житлово-експлуатаційного підприємства, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 64;

Проскурєнка Сергія Івановича, 1967 року народження, освіта вища, проживає в м. Запоріжжі, слюсаря-електрика ЗАТ «Запорізький алюмінієвий комбінат», члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 65;

Глазуна Василя Анатолійовича, 1964 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Запоріжжі, приватного підприємця, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 66;

Шнуркову Віту Віталіївну, 1974 року народження, освіта вища, проживає в с. Назарівка Кіровоградської області, тимчасово не працює, члена Комуністичної партії робітників і селян, включену до виборчого списку під № 67;

Красилюка Андрія Яковича, 1952 року народження, освіта вища, проживає в с. Веселівка Кіровоградської області, тимчасово не працює, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 68;

Геллера Володимира Григоровича, 1956 року народження, освіта вища, проживає в м. Ровеньки Луганської області, директора асоціації підприємців «Альтер», члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 69;

Бека Ігора Вадимовича, 1959 року народження, освіта вища, проживає в м. Львові, завідувачого виробництвом поліграфічної продукції поліграфічної фірми «ВМС», члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 70;

Чижевського Валерія Івановича, 1945 року народження, освіта вища, проживає в м. Львові, слюсаря-ремонтника заводу «Левконт», члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 71;

Жабокрицького Миколу Степановича, 1942 року народження, освіта вища, проживає в м. Одесі, голову автокооперативу «Посмітного», члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 73;

Іванова Олександра Михайловича, 1952 року народження, освіта вища, проживає в м. Одесі, військового пенсіонера, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 74;

Кольву Ігора Олександровича, 1970 року народження, освіта повна загальна середня, проживає в м. Іллічівськ Одеської області, керівника служби безпеки Одеської кіностудії художніх фільмів, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 76;

Гуцала Бориса Єфремовича, 1934 року народження, освіта вища, проживає в м. Одесі, пенсіонера, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 77;

Коваленко Ірину Миколаївну, 1963 року народження, освіта вища, проживає в м. Одесі, вчительку СШ № 100, члена Комуністичної партії робітників і селян, включену до виборчого списку під № 78;

Токарева Бориса Тимофійовича, 1952 року народження, освіта вища, проживає в м. Харкові, робітника з постачання у приватного підприємця, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 79;

Худошину Олену Петрівну, 1968 року народження, освіта вища, проживає в м. Харкові, директора ТОВ «Фармолек», члена Комуністичної партії робітників і селян, включену до виборчого списку під № 80;

Покутнева Віктора Васильовича, 1936 року народження, освіта середня, проживає в м. Харкові, старшого зміни станції технічного обслуговування «Авто-19», члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 81;

Гончарова Юрія Михайловича, 1959 року народження, освіта вища, проживає в м. Чернігові, директора підприємства «Допомога-гарант», члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 83;

Грица Миколу Володимировича, 1949 року народження, освіта вища, проживає в м. Чернігові, пенсіонера, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 84;

Максименка Валентина Олексійовича, 1954 року народження, освіта вища, проживає в м. Рівному, пенсіонера, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 85;

Самофалова Володимира Івановича, 1949 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Донецьку, електрослюсаря підземної шахти «Донбас», члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 86;

Люшневського Дмитра Олексійовича, 1943 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Чернігові, пенсіонера, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 87;

Орла Олександра Миколайовича, 1969 року народження, освіта вища, проживає в м. Мелітополь Запорізької області, викладача Таврійської державної агротехнічної академії, члена Комуністичної партії робітників і селян, включеного до виборчого списку під № 88;

Сидоренко Ольгу Сергіївну, 1983 року народження, освіта повна загальна середня, проживає в м. Мелітополь Запорізької області, студентку Таврійської державної агротехнічної академії, члена Комуністичної партії робітників і селян, включену до виборчого списку під № 89;

Євтушевську Олену Терентіївну, 1951 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в м. Котовськ Одеської області, тимчасово не працює, члена Комуністичної партії робітників і селян, включену до виборчого списку під № 90;

Дяченко Ірину Миколаївну, 1960 року народження, освіта вища, проживає в м. Мелітополь Запорізької області, старшого лаборанта Таврійської державної агротехнічної академії, члена Комуністичної партії робітників і селян, включену до виборчого списку під № 91.

2. Видати представнику Комуністичної партії робітників і селян у Центральній виборчій комісії копію цієї постанови разом із посвідченнями кандидатів у народні депутати України, значенням у пункті 1 постанови.

3. Цю постанову оприлюднити в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр».

Голова Центральної виборчої комісії
М. РЯБЕЦЬ.

м. Київ,
27 січня 2002 року.
№ 106.

«Тінь» зникає, але лазівки залишаються

«Круглий стіл»

(Початок на 1-й стор.).

Прийняті торік законодавчі акти з регулювання внутрішнього ринку автомобілів і підтримки власного товаровиробника вкотре переконали: лише сконцентрувавши зусилля парламенту, уряду, керівництва країни і тих виробничих структур, які вболівають за долю країни, можна домогтися того, що здавалося безнадійним. З'явилася впевненість, що автомобілебудування справді може стати тим, що вже продекларовано — «пріоритетною галуззю», тим локомотивом, який витягне з прориву й суміжні галузі промисловості.

Саме навколо цих проблем і відбулася професійна розмова за «круглим столом» «Голосу України». В ньому брали участь народні депутати України, спеціалісти Мінпромполітики, керівники корпорації «Укравто», асоціації «Укравтопром», СП «АвтоЗАЗ-ДЕУ» і ВАТ «Полтавський автоагрегатний завод».

Задача з трьома трубами

Автомобільний ринок в Україні чимось нагадує величезний басейн з трьома трубами, що підтримують у ньому постійний рівень «води» — близько 600 тисяч машин у щорічному обороті. Одна труба — «національний виробник», друга — «чорний бізнес», третя — «офіційний імпортер». Донедавна з другої труби вода хлюскотіла, тоді як з першої вона текла ледь помітною цівкою. Чи можна стверджувати, що держава стала, нарешті, тим «сантехником», який уже вільно може регулювати приток води з цих труб, дедалі більше відкриваючи вентиль для притоку автомобілів українського виробництва? Наскільки реально очікування отримати бажаний ефект від уже прийнятих законодавчих актів?

Таріел ВАСАДЗЕ, президент корпорації «Укравто»:

— Усі чотири «автомобільні» закони, прийняті в 1999 і 2001 роках, по суті, докорінно змінили ситуацію на автомобільному ринку. Практично перекрито шість із семи каналів «сірого» імпорту машин: за схемою так званого тимчасового ввезення, агрегатного ввезення, за судовими рішеннями, через псевдотранзит... І ось результат: якщо в 1999 році за тимчасовим ввезенням до країни потрапило 59 926 машин, то за 11 місяців минулого року лише 543. У півтора рази збільшилася кількість машин у торговому, тобто легальному, обороті, значно зростає не торговий. У 2—3 рази зросла сума надходжень до бюджету з одного імпортованого автомобіля.

Вадим ЛЯЩОВ, президент асоціації «Укравтопром»:

— Натомість стрімко зросло ввезення кузовів. Маю на увазі агрегатне ввезення. І взаємозв'язок із законодавчою роботою тут прямий. Коли бізнесмени дізналися, що готуються нові законодавчі акти, які перекриють їм дихання, вони вмиг відреагували: якщо в 2—3 кварталі минулого року щомісяця ввозили 3—3,5 тисячі кузовів (а по суті — розібрані машини), то в жовтні—листопаді — по 7—7,5 тисячі. Вдвічі більше! За податку в 1%.

В'ячеслав СОКЕРЧАК, народний депутат України:

— Упродовж цього року вони їх реалізують — і все: годівницю прикрито! Тепер потрібно на всіх рівнях підтримати вітчизняного виробника. А почати з того, що пересадити всіх держслужбовців на машини вітчизняного виробництва. Я був на «АвтоЗАЗ-ДЕУ», і мені просто боляче було дивитися на його незавантажені потужності. Але ж це підприємство за технічними можливостями відповідає світовим стандартам.

Репліка Станіслава СЕЛІНА, заступника директора з маркетингу СП «АвтоЗАЗ-ДЕУ»:

— Гадаю, ми ще довго не пересадимо нашого держчиновника на вітчизняні машини, якщо під час проходження рішень Кабміну щодо цього будуть такі метаморфози, як це трапилося з постановою № 347 від 11 квітня 2001 р. Цим документом заборонено начебто купувати за бюджетні гроші іноземні машини. Але й тут миттєво було знайдено лазівку: хтось якось непомітно вніс маленьку вставочку-поправочку: «автомобілі з об'ємом двигуна від 1000 до 1500 кубометрів». І вийшло, що заборона не поширюється на... «круті» іномарки — «опелі», «БМВ», «мерседеси» та інші машини за об'ємом двигуна понад 1,5 літра. Як купували їх за бюджетні гроші, так і купуватимуть.

— І хто це міг зробити?!

Під час дискусії з'ясувалося, що ту поп-

равку внесли імпортери. Вони також наполягли, щоб її було прийнято. На запитання журналістів «Як наполягли?» учасники «круглого столу» загадково усміхалися, але не відповідали. Та потім багато хто з присутніх майже в один голос заговорили: це саме той випадок, коли треба провести, нарешті, депутатське або службове розслідування, щоб виявити і покарати тих чиновників, які перекрутили саму ідею дуже важливого урядового документа. Щоб розрядити обстановку, журналісти перевели дискусію в іншу площину обговорюваної проблеми: як вплине закон про внесення змін і доповнень до чинних законодавчих актів щодо державної підтримки автомобілебудівної промисловості країни на приплив інвестицій у цю галузь? Закон набрав чинності з 20 грудня 2001 року.

Рівняння на Польщу, Росію, Туреччину, Данію...

Сергій КУЗЬМЕНКО, народний депутат Верховної Ради України другого скликання, віцепрезидент парламентського клубу «Автомобіль»:

— Це відкриває великі можливості в залученні коштів на розвиток вітчизняного автомобілебудування. Але вже сьогодні, на мій погляд, треба думати про те, як такі інвестиції і пільги за ними зробити ступінчастими. Адже не кожний інвестор може відразу викласти 150 мільйонів доларів на виробництво легкових машин. Нехай він вкладає 50 і на цю суму отримає третину передбачених законом пільг. Через рік-два — ще 50. Тобто пільги мають бути з акумулятивним ефектом. І так за кожною підгалуззю. По вантажівках, запчастинах. Це дасть стимул, по-перше, для залучення первісної інвестиції, а, по-друге, для створення й акумулювання нових обсягів інвестицій для ввезення їх у ту саму галузь, те саме підприємство.

Репліка Т. ВАСАДЗЕ:

— Прийняті закони дуже хороші. Головне, щоб вони запрацювали, щоб їх виконання контролювали всі державні структури. Бо лазівок ще дуже багато.

Олег ПАПАШЕВ, голова ради директорів СП «АвтоЗАЗ-ДЕУ»:

— Торік загальна кількість продажу в Україні нових машин (ця цифра попередня) становила 65—70 тисяч. Ми своєю продукцією зайняли на цьому ринку майже 20%. Наші платежі до бюджету становили більш як 41 мільйон гривень, та й податків заплатили чимало: за кожний реалізований автомобіль — 2665 гривень. А продали ми 15,4 тисячі машин. І це на тлі того, що до країни кожного року контрабандно, фактично безплатно, ввозиться 70 тисяч іномарок! Прийняті закони покликані прикрити і ці лазівки, тільки потрібні справді жорсткіший і суворіший контроль, послідовна боротьба з корупцією.

Володимир СТОЖЕНКО, народний депутат України:

— Не менш важливо й інше: привести у відповідність податки на імпортні машини та машини вітчизняного виробництва. Сьогодні податок на ввезення іномарок — 22%, а на українські автомобілі — 31%. Чи є сенс за таких податків займатися виробництвом власних машин?

Богдан НІЧАЙ, начальник управління автомобілебудування Мінпромполітики:

— Через те солідні інвестори і не йдуть до нас. Треба, щоб податок на імпорту був не менший, аніж у сусідній Польщі — 35—40%. Або взяти Росію — там сумарний податок на імпорту 59%, у Туреччині — 70%, а в Данії, яка, до речі, входить до ЄС, — 100%! Ось коли ми захистимо митом свій авторинок, тоді можна буде зняти і ПДВ, і всі пільги, що їх мають наші

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

автомобілебудівники. Тим самим виконавши вимоги, які висуває перед нами Євросоюз.

— Щоб нас поважали і з нами рахувалися, ми мусимо працювати за міжнародними нормами і правилами, — зазначив Т. ВАСАДЗЕ. — Мито має бути достатнім, а податки такими, щоб будь-якому інвесторові було вигідно займатися в Україні виробництвом машин. А коли заводи із зарубіжними інвестиціями наберуть обертів — буде певний захист перед світовими виробниками.

Велика лазівка для уникнення податків, на думку учасників «круглого столу», — так зване великовузлове складання машин до 1000 штук на рік. За цієї умови акциз узагалі не платиш. Сьогодні таким легалізованим бізнесом займаються десятки фірм. Організувавши так зване викруткове складання іномарок в автомайстернях, на станціях техобслуговування середньої руки, спритні підприємці, уникаючи податків, мають 300—400 доларів чистого «навару» на одній машині. Навряд чи з таких автоскладальних майстерень колись виростуть сучасні заводи. Водночас кількість машин, складених у такий примітивний спосіб і реалізованих в внутрішньому авторинку фактично без податків, уже перевищила за кілька тисяч, і далі зростає...

Невже перевиробництво?..

Михайло ДРОНІН, голова правління ВАТ «Полтавський автоагрегатний завод»:

— Сьогодні українські машини на власному авторинку займають сегмент 5%. Це ганебна цифра! Треба — щонайменше 30—40%. Але, щоб досягти цього, тільки заходів, про які йшлося, — законодавчих, податкових (на імпорту) — недостатньо. Розвиток автомобілебудування не можна відокремлювати від становлення всієї промисловості. Всі ми перебуваємо в одній упряжці, в одних державних рамках: усіх нас вивели на одну дорогу, а куди йти і що робити, не сказали. Про жодний нормальний розвиток галузі не може бути й мови, навіть за умови залучення інвестора, якщо на державному рівні не буде вирішено пріоритетні питання.

— Що ви маєте на увазі?

— Потрібні, по-перше, обігові кошти — без них ніколи не буде нової техніки, нових технологій, а отже, і нашої конкурентоспроможності. А обігові гроші в наших умовах можна мати лише за рахунок кредитів, але не під 30%, як тепер, а бодай під 10%. Банки, як то кажуть, жирують, а заводи лежать. Торік ми заробили 5 млн. гривень чистого прибутку, але не змогли купити жодного верстата. Все пішло на підтримання, ремонт основних фондів, шляхів... Друге. Час зняти, нарешті, цей непосильний податковий прес. Вважаю, що ПДВ узагалі слід скасувати. Цей податок на додану вартість застосовували ті зарубіжні країни, які хотіли обмежити своє перевиробництво. Ми цим не страждаємо. Третє. Потрібно, як у Росії, запровадити єдиний податок на дохід — 13%. Адже це абсурд: щоб видати людям зарплату, скажімо, на суму 200 тисяч гривень, треба стільки само сплатити всіляких податків! І останнє: поки держава не прибере до рук монополістів на енергоринках, де панує цілковита сваволя з тарифами, ціни на нашу продукцію бу-

дуть неконкурентні. В машинобудуванні рентабельність 10—15%, а в газових та інших трейдерів — 300—400%. Але ж бо в країні є й антимоніопольний комітет, і комітет у цінах...

— Ще складніше конкурувати в цій частині з нашими російськими колегами, — розділив точку зору М. Дроніна О. ПАПАШЕВ. — АвтоВАЗ, скажімо, платить на 1 тис. кубометрів газу 18 доларів, а ми — 60. Тому собівартість нашого красивого виробництва набагато вища. Тут, звісно, й обсяги випуску машин мають значення. До речі, цього року ми плануємо виготовити і продати автомобілів на 40% більше. Це завдання поставили перед собою, з огляду на ті можливості з регулювання ринку машин, які відкривають нові закони, прийняті минулого року. Та й попит на наші машини зростає.

— Він був би ще вищий, якби не такий масований імпорту російських машин, — зазначив С. КУЗЬМЕНКО. — Сьогодні вазівські моделі вже зайняли на українському ринку 50% сегменту нових автомобілів. Тенденція досить небезпечна для українського автомобілебудування. Для цього є й об'єктивні причини. Порівняно низька ціна вазівських моделей через низьку собівартість їхніх машин, та й ефект масштабу випуску спрацьовує — за рік з конвеєрів у Тольятті вже сходять 100 тисяч «Жигулів». Ми не повинні шукати конфронтаційні проблеми, але рано чи пізно маємо знайти форму ефективного захисту свого ринку. Цивілізовано, щоб не постраждали складальні виробництва російських машин у нашій країні та ті покупці, які віддають перевагу «дев'ятці» чи «десятці». Нині група депутатів вивчає це питання і невдовзі висловить свої пропозиції.

— Іншим цивілізованим шляхом захисту ринку може стати те, що вже зафіксовано в документах: запровадити в Україні цього року підвищення норми токсичності, — продовжив тему О. ПАПАШЕВ. — На моделі «Ланос» — «Л-1300» ми торік уже адаптували європейську систему вприску, сьогодні ведемо роботу із запровадження системи зниження токсичності. Це зробить наш автомобіль конкурентнішим і затребуванішим, насамперед у країнах Східної Європи. А з огляду на те, що наш «Ланос» належить до передньоприводних машин, він має більшу перспективу перед задньоприводними вазівськими моделями. Це не наші, це — світові прогнози. Покупець дедалі більше віддає перевагу передньоприводним. Це помітно на українському ринку нових автомобілів. Якщо в попередні роки основний наголос був на ринку моделей у ціновому діапазоні 3,5—5 тисяч доларів, то сьогодні він змістився в бік 6,5—8 тисяч. А це наш сектор машин.

Головний висновок, зроблений учасниками «круглого столу»: і надалі потрібна така сама послідовна законодавча підтримка парламентом галузі уряду — «Створимо власного споживача!». Мається на увазі не тільки автомобілебудування, а й усі суміжні вітчизняні галузі промисловості, які «працюють» на нього. Адже один робітник, зайнятий виготовленням машини, створює 8—9 нових робочих місць на підприємствах, що комплектують головний конвеєр автоскладальної заводу.

Бесіду за «круглим столом» вели журналісти Леонід БРОВЧЕНКО, Олексій НИКОНЕНКО, Ярослав ФАЛЬКО.

«БлагоДійна Корова»

Досвід

Таку симпатичну емблему та жартівливу назву має благодійний фонд-клуб, заснований працівниками склозаводу «Консьюмерс-Скло-Зоря», що в Зорі Рівненського району. Він робить конкретну важливу і серйозну справу — допомагає дітям, серед яких сироти, інваліди, хворі.

Назву та ідею створення такого фонду підказав відгук на публікацію про зорянських скловиробів у «Голосі України». Генеральному директору підприємства Станіславу Савінському написала наша читачка Іванка Гуменюк із села Радів Млинівського району. Вона просила допомогти купити корову її малозабезпеченій сім'ї, бо без годувальниці сутужно. На по-дитячому шире прохання відгукнулися керівник, фахівці заводу та партнери по бізнесу: у складчину за власні кошти купили і подарували корову Іванці.

— Це варто було зробити хоча б для того, щоб побачити радісну усмішку на обличчі дівчинки, — каже Станіслав Савінський. — Водночас її лист змусив нас замислитися над тим, щоб налагодити постійну благодійну діяльність. А ще — щоб кожна копійка доходила до конкретного адресата.

— Це є головним у діяльності нашого благодійного фонду-клубу, — підтримав колегу виконавчий директор «Консьюмерс-Скло-Зоря» (він президент фонду-клубу «БлагоДійна Корова») громадянин США Роберт Рівз. —Адже, на жаль, серед моїх співвітчизників побутує думка, ніби допомога не завжди доходить до людей, які її нагально потребують. І це втримує багатьох від участі у благодійності. Але, будаючи на батьківщині та зустрічаючись у бізнесових колах, на прикладі діяльності нашого фонду-клубу намагаємося переконати в протилежному. Крига скресає... Тепер

моя дружина Мері у США збирає кошти на придбання спеціального шкільного автобуса, щоб два клеванські інтернати для дітей з вадами зору та інтелекту, а також кардіоревматологічний санаторій, якими ми опікуємося, мали чим перевозити дітей.

Щоб стати членом фонду-клубу, одного бажання замало: треба мати дві рекомендації. Але найголовніша умова —клуб об'єднує чесних платників податків, тобто тих, хто працює стабільно, з прибутками, а відтак, як це передбачено податковим законодавством, має право чотири відсотки від податку на прибуток витратити на благодійні цілі (така умова унеможливорює залучення тіньових коштів). Саме ці, а також добровільні внески членів клубу (серед них — іноземці, зокрема, Мері Рівз із США, Тарас Солтис з Канади, Максим Нечаєв з Росії, Павло Мікуш з Німеччини та інші) формують бюджет фонду-клубу. Його статутом передбачено чітку систему розрахунків, а також контролю і звітності за використанням коштів. Так що проблема зловживань для нього неактуальна, бо хто сам у себе крастиме?

Фонд-клуб «БлагоДійна Корова» створено тільки для благодійності, а не для популізму, чим грішать деякі фонди. Членам цього клубу популярності не потрібно: вона давно прийшла до них за конкретні справи, ділові якості. Скажімо, у того самого «Консьюмерс-Скло-Зоря» — стабільний імідж чесного партнера, виробника елітної склотари, яка має попит не лише на українському, а й на зарубіжному ринку.

— Ми зацікавлені, щоб справи у наших шефів йшли добре, — каже директор Клеванської школи-інтернату для дітей з вадами зору Жанна Фалко. До такого побажання приєднуються керівники двох інших навчальних закладів Володимир Марценковський і Петро Мальчевський. — Адже що краще вони працюватимуть, то більші прибутки матимуть,

більші кошти витратимуть на благодійність. Ми, власне, вже відчули таку допомогу, бо на наші три інтернати за програмами «Рожеві щічки», «Сонечко», «Веселка», «Вітерець» фонд торік надав допомоги майже на чверть мільйона гривень.

Додам, торік підтримку фонду відчувало майже півтори тисячі дітей і дорослих. А цьогоріч фонд-клуб «БлагоДійна Корова», який може слугувати новою моделлю адресної допомоги, взяв під опіку ще один дитячий заклад — Клеванську школу-інтернат для дітей із хворобами серця.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

На малюнку: емблема благодійного фонду-клубу «БлагоДійна Корова», на створення якого надихнула читачка «Голосу України» Іванка Гуменюк із села Радів Млинівського району на Рівненщині. Вона просила купити корову. Так і зробили. А тепер є фонд!

Умови проведення Всеукраїнського конкурсу серед учнів загальноосвітніх та позашкільних навчальних закладів на кращий літературний твір «Вірю в майбутнє твоє, Україно!»

Засновники конкурсу

Засновниками конкурсу є Міністерство освіти і науки України, Національний центр естетичного виховання дітей, учнівської та студентської молоді Міністерства освіти і науки України, Фонд інтелектуальної співпраці «Україна — XXI століття».

Мета конкурсу

Всеукраїнський конкурс серед учнів загальноосвітніх та позашкільних навчальних закладів на кращий літературний твір «Вірю в майбутнє твоє, Україно!» (далі — конкурс) проводиться з метою виявлення та підтримки творчо обдарованих дітей та учнівської молоді, сприяння розкриттю її таланту, духовно-емоційних і розумових здібностей, а також поглибленому опануванню учнівською молоддю багатством української мови та літератури.

Конкурс покликаний виховувати в юні патріотичні почуття любові до рідного слова, він слугує високий і благородній меті: прищеплює юнакам і дівчатам любов до Батьківщини, рідної мови, до людей, які творили і творять її історію та культуру.

Порядок проведення конкурсу

Конкурс проводиться у три етапи: I етап — районний, до 15 лютого 2002 року;

II етап — обласний, до 15 березня 2002 року;

III етап — всеукраїнський, травень 2002 року.

Терміни проведення III етапу конкурсу будуть повідомлені додатково.

Конкурс проводиться за напрямками: художня література (проза, поезія); журналістика.

Тематика робіт довільна: твори про неповторний світ рідного краю, його історію, сьогодення та майбутнє, про багатогісний духовний світ людей-творців, які оточують автора, про свята, звичаї, обряди та традиції, що побутують у родині, рідному селі чи місті, про те, яким бачать юні автори свій край у XXI столітті. Один із творів обов'язково має бути присвячений малій батьківщині.

Твори повинні відображати власне

ставлення юних авторів до подій, характерів, явищ людського буття. Мова творів — українська.

Для участі у III етапі конкурсу необхідно подати:

1. Наказ Міністерства освіти Автономної Республіки Крим, управління освіти і науки обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій «Про результати проведення II етапу Всеукраїнського конкурсу серед учнів загальноосвітніх навчальних закладів на кращий літературний твір «Вірю в майбутнє твоє, Україно!».

2. Звіт про підсумки II етапу конкурсу.

3. Ксерокопії протоколів II етапу конкурсу.

4. Заявки на участь у заключному етапі конкурсу у двох примірниках.

5. Літературні твори у двох примірниках.

6. Відгуки фахівців у двох примірниках.

7. Фото конкурсанта.

Документи мають бути завірені обласним управлінням освіти і науки. Надсилаються заздалегідь, але не пізніше 31 березня 2002 року, на адресу Національного центру естетичного виховання дітей, учнівської та студентської молоді Міністерства освіти і науки України (01021, Київ, Кловський узвіз, 8, кімнати 306, 308; телефони (044) 253-0901). Твори повинні бути чітко надруковані через 1,5 інтервалу на папері формату А-4.

Ксерокопії, рукописи, неохайно оформлені, не завірені заявки не розглядаються.

Обсяг робіт: проза, журналістика — до 7 сторінок, поезія — 5—7 віршів.

Кількість робіт від області — 6, у разі перебільшення їхньої кількості журі доволіно відбирати шість робіт, інші не розглядає і не повертає.

Роботи, надіслані після 31 березня 2002 року (за поштовим штемпелем), для участі у конкурсі не приймаються.

Твори та відгуки на них не повертаються.

Авторські права на творчі роботи переможців конкурсу переходять до організаторів конкурсу, які залишають за собою право їхнього використання під час реалізації гуманітарних програм.

Альбом пам'яті

Іван Кавалерідзе

Для мене ця людина — живий геній. Як я з моїм альбомом для автографів подався передусім не до цього майстра? Мабуть, ще не мав звички носити свій коштовний альбом у дипломаті.

А приходив я до Івана Петровича щоденно після робочого дня, десь о шостій годині. Ми заприязнилися влітку 1959 року. Визначному кінорежисерові й скульпторові тоді переступило за сімдесят, мені минуло лиш двадцять п'ять. А Іванові Петровичу, хоч він і хворував, позаздрив би будь-який юнак. Це була монолітна брила таланту, думки і праці. Ніхто не бачив його за відпочинком: не міг фільмувати — брався за скульптуру, не давалася глина — писав п'єси. Кавалерідзе належав до трьох творчих спілок: кінематографістів, художників, письменників. І скрізь посідав своє місце. Казав: «Я без звань, отож мене в мистецтві ніхто не сколупне!» Аж у 82-річному віці він став Народним артистом. Якось йому дали запрошення на урочистий концерт, і не в партері, а на гальорці. Він лиш знизав плечима: «Ти диви, мабуть, гадають, що я й досі молодий!» І не відмовився!

Отак ми зустрічалися майже два десятиліття: я заходив до нього майже щовечора на Червоноармійську, 6, і наші бесіди (часом і за чаркою) точилися до півночі. Ночувати я ніколи не залишався, а коли добирався додому, дружина часом дорікала за ці блукання. Щоб не дорікала, я одного разу вирішив показати їй та дванадцятилітній доньці мого незвичайного нічного співрозмовника. Пригадую, умовилися про зустріч на неділю. Завітали до нього всією родиною. Його дружина всього напекла-наварила. Зібралися в кабінеті Івана Петровича. Він так сподобався моїм Катерині й Наталочці, що зустріч запам'яталася на все життя. Іван Петрович, за звичкою, шукав по кабінету щось подарувати, фото чи статуетку. А тут я дістаю свого альбому й кладу на стіл. «Ще що?! А, книга автографів! Чудово!» — і він без умовлянь вмовив у сине чорнило сірника і взявся водити тим сірником по сторінці. Потім ручкою пообводив вільними лініями чорнильні плями. І виїшов портрет Тараса Шевченка —точнісінько як той, що стоїть і досі на майдані в Ромнах (ліплений із цементу 1918 року, за Центральної Ради). Далі підпис: «Друзі! Не забувайте мене! І. Кавалерідзе. 70». А потім — Шевченкові слова, викарбовані на постаменті того пам'ятника: «...і оживу, і думу вольною на волю із домовини взовзую!»

Звідтоді він прожив вісім літ. Устиг ще відновити у бронзі й поставити пам'ятник філософу Сковороді на Подолі, засісти за спогади «Під швидкоплинними хмарами», показати свої скульптури на кількох виставках. А той автограф став окрасою мого альбому. Однаке я ненароком завинив перед Іваном Петровичем. Уже невилковно хворий, виснажений тяжкою недугою, він сказав мені, що не хоче, аби його в такому стані бачили люди, тим паче близькі йому. «Ти ж гляди, не прийди мене ховати. Не треба, хай залишусь таким у пам'яті, як був!» І поклав трубку. Я мало не плакав, слухаючи оті прощальні гудки. А потім сталося таке. Ми мешкали на проспекті Науки, а з Корчуватого на Хрещатик ходив тролейбус «одиниця». Я їхав на роботу цим звичним маршрутом. Звично виїшов коло кінотеатру «Київ» і перейшов на другий бік, до дому Кавалерідзе. Лиш проминув Малий Пасаж, а назустріч —поховальна процесія з труною Івана Петровича. Я так і заляк. І це побачила заплакана вдова великого майстра. Пізніше вона сказала, що не сподівалася на той мій вчинок: «Ви ж завжди слухалися його...»

З того грудневого дня 1978 року сплило чимало літ, а образ Кавалерідзе — живого, не в труні! — у мене перед очима. Стрункий, з орлиним носом і пронизливими очима — він простує тротуаром і не може загубитися у велелюдді, як і вся його творчість, у словах, на кіноплівці чи то в камені. Вже по смерті майстра підвелась на п'єдесталі його княгиня Ольга на Михайлівській площі. Біля Золотої брами знайшов пристанище князь Ярослав Мудрий. У Харкові ожив у бронзі його улюблений філософ Сковорода. А черга — за Святославом, Шевченком та іншими великими українцями, кого увічнив геній Кавалерідзе.

Микола ШУДРЯ.

Наголос — на прикордонне співробітництво і об’єднавчу функцію кордону

Напередодні офіційного візиту в Україну Президента Угорської Республіки Ференца Мадла Надзвичайний і Повноважений Посол Угорщини в Україні Ференц КОНТРА дав інтерв’ю нашій газеті:

— Незалежно від результатів парламентських виборів, які практично водночас відбудуться і в Угорщині, і в Україні, наші відносини тривають. Тому ми мусимо казати про них і будувати спільні плани на майбутнє, що й здійснюватиметься під час візиту Ференца Мадла. Те, що ми — сусіди, дає нам певні можливості, які, у свою чергу, ставлять і деякі завдання.

Вважаю, що в наших торговельно-економічних відносинах мають сконцентрувати увагу на співробітництві прикордонних областей. Не лише тому, що там компактно мешкає 160—170 тис. угорців, а ще й тому, що Угорщина не має потенційних можливостей вести великомасштабну торгівлю з Україною. Концепція розвитку прикордонних областей практично готова. Сподіваємося, що за увагою до цього питання центральної влади надійдуть і потрібні кошти.

Має місце завдання, пов’язане з угорсько-українським кордоном. Нині це кордон між НАТО та пострадянським простором. Завтра він стане зовнішнім кордоном Євросоюзу. У двосторонніх відносинах ми прагнемо акцентувати увагу не на роз’єднувальній, а на об’єднавчій функції кордону.

Є унікальна інфраструктура — залізнич-

ний товарно-пропускний пункт Чоп, який свого часу облаштували для здійснення товарообороту між Радянським Союзом та частиною Європи. А нині він функціонує почасти.

Наше завдання — скористатися тим, що є, і зробити цю найбільшу станцію на майбутньому кордоні ЄС потужною і корисною для наших країн.

Надалі нас об’єднає й автострада. Це частина п’ятого європейського коридору, яка пролягає з Італії через Угорщину до Києва і в майбутньому до Москви. Наші експерти підрахували, що кожний вкладений у будівництво автостради долар залучає три долари інвестицій, бо територія автостради — ласий шматочок для інвесторів. Звісно, щоб цим скористатися, потрібні початкові чималі інвестиції. В Угорщині автостраду будують тепер приблизно за 150 км від українського кордону. Ми гадаємо, що з української сторони теж треба дещо прискорити цей процес, бо нині від кордону і до Києва, на жаль, не будують жодного метра автостради.

На Кубі буде своя Карпачова

Куба вивчатиме досвід українського омбудсмана і розгляне можливість створення цього інституту на Острові Свободи. Про це повідомила на прес-конференції Уповноважений ВР України з прав людини Ніна Карпачова.

У січні на запрошення міністра закордонних справ Республіки Куба Філіпе Пересо Роке вона відвідала цю країну з офіційним візитом. Присутній на прес-конференції посол Республіки Куба Хосе Діонісіо Пераса Чапо наголосив, що ця подія відбулася в рік, коли наші країни відзначають 10-річчя встановлення дипломатичних відносин. За визнанням кубинської сторони, цей візит відкрив нову сторінку в історії двосторонніх відносин.

Під час зустрічей у кубинському парламенті, міністерствах юстиції та закордонних справ, Верховному народному суді, прокуратурі республіки Ніна Карпачова насамперед цікавилася питаннями забезпечення прав та свобод людини. Після

відвідання жіночої в’язниці посиленого режиму в провінції Санта-Клара та вивчення стану кубинських пенітенціарних закладів вона дійшла висновку, що українські в’язні можуть лише мріяти про такий рівень медичного обслуговування.

За словами Ніни Карпачової, попри тривалу економічну й політичну блокаду з боку США Куба досягла певних успіхів у соціальній сфері. Докази? Будь ласка. Середня тривалість життя на Кубі становить 76 років, а дитяча смертність — одна з найнижчих у світі. Свого часу це справило враження й на Папу Римського, який закликав міжнародну спільноту повернутися обличчям до цієї країни.

Привід для критики омбуд-

сману дав не кубинський, а український уряд, який, здається, «забув» про наших дітей-сиріт, що безкоштовно лікуються на Кубі. Українська сторона досі не налагодила регулярні чартерні рейси до Гавани. 237 юних пацієнтів, котрі вже пройшли курс лікування, кілька місяців чекають на літак, що має відвезти їх додому.

У розмові з кубинськими посадовими особами український омбудсман порушила ще одну проблему — забезпечення прав українських воїнів, які у складі радянських військових підрозділів перебували на Кубі під час Карибської кризи 1962 року. Більшість із них в Україні досі не можуть отримати статус учасника бойових дій та невеликі пільги, які він передбачає — через брак документального підтвердження. Кубинська сторона пообіцяла його надати.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Рівні — так рівні

У Німеччині лісі чиновники старші тридцяти років отримали право на державну дотацію для придбання парків. Рішення про це прийняв Федеральний адміністративний суд у Берліні. Суд визнав справедливою скаргу 50-річного чиновника із землі Баден-Вюртемберг на порушення конституційного положення про рівність статей. Раніше державна дотація для придбання парика надавалася лише чиновникам жіночої статі, якщо ті страждали через «сильне випадіння волосся».

Де ти, дядю Стьопе?

25-річна пакистанка Зейнаб Бібі претендує на внесення її імені до Книги рекордів Гіннеса. І, треба сказати, небезпідставно. Ростом її Господь, що називається, не обділив — 240 см. Щоденний раціон пані Бібі складається з 8 великих коржів, 2 курок, 2 літрів молока, 5 кілограмів фруктів, 6 літрів води. Вона носить взуття 50-го розміру, на пошиття її сукні йде 12 метрів тканини. Днями Зейнаб відкинула пропозицію про заміжжя, хоча наречений був готовий виплатити її батькам калім у розмірі 54 тис. доларів.

Чого хочуть антиглобалісти

Всесвітній економічний форум уперше за тридцять років відбувається не в Давосі, фешенебельному швейцарському курорті, а в Нью-Йорку. Влада Швейцарії просто не може гарантувати безпеку учасникам через серйозні погрози антиглобалістів зірвати роботу форуму. Тим паче вже є сумний досвід Сіднея, Генуї, Берліна та Квебека.

Основна теза супротивників глобалізації така: розрив між багатою Північчю та бідним Півднем в умовах узагальнення світової економіки збільшується. Багаті компанії перешкоджатимуть розвитку своїх «дрібних» конкурентів із країн третього світу, тим самим сприяючи зростанню бідності на планеті. Також антиглобалісти вважають, що процеси злиття призведуть до нечесної конкуренції у промисловості. Від чого страждає екологія, бо бізнесмени намагатимуться здешевити виробництво за рахунок шкідливих для довкілля недорогих технологій. Вони впевнені, що глобалізм спричинить загальну нерівність. Нині лише 30—35 відсотків населення Землі користується всіма плодами цивілізації, тоді як працює над створенням цих «плодів» усі людство. І, на рещті, останнім аргументом антиглобалістів

є те, що процеси злиття призведуть до зіткнення культур, унаслідок чого виникнуть міжкультурні конфлікти. Одним з проявів яких, на їхню думку, є тероризм.

Добрі наміри антиглобалістів можна лише вітати, якщо не методи, що ними вони намагаються змінити світ. «Монстри, які перетворили наш світ на земне пекло, переходять майже всюди», — так починається «Пам’ятка антиглобаліста». В ній білцю інтербригади пропонувано «невимушено і легко зривати маски світового зла», а також «фіксувати злочини для білення наступного виroku». Мету життя війська інтербригади сформульовано як «вивчення ворога для невідворотного нищівного удару», а сенсом усіх дій є «підготовка для повстання». Цікаво, що згідно з цією пам’яткою до сім’ї антиглобалістів поряд зі студентами амери-

— Українців непокоїть майбутнє запровадження віз.

— Для нас дуже важливо, щоб майбутній кордон ЄС не став залізною завісою. Ми помалу готуємося до цього, орієнтуючись на 2004 рік. Розширюємо нашу консульську мережу: в грудні відкрито консульство в Береговому. До підготовки до будівництва майбутнього кордону хочемо залучити наших українських партнерів, щоб по обидва боки кордону персонал був однаково підготовлений і освічений, щоб люди мислили однаковими категоріями європейських стандартів. Роботу вже розпочато на рівні експертів у рамках Вишеградської четвірки та України. Залучимо також ЄС до цього питання. Приміром, якщо український дальнобійник вирушає до Польщі, а через тиждень — до Словаччини або Угорщини, треба, щоб він використував однакові документи. Наша мета, щоб ці документи у міру можливості наблизилися до документів, якими користуються країни ЄС.

— Уже є негативні приклади у зв’язку із запровадженням віз нашими сусідами...

— Ми досліджуємо і позитивний, і негативний досвід інших країн. Маємо і свій — візовий режим із країнами СНД. Там, де ми вчасно розпочали підготовку, немає проблем з виданням віз. Московські турфірми під час опитування наводили як приклад швидке, без черг видавання віз угорським посольством.

— Під час візиту підпишуть Концепцію

комплексного протиповеневого облаштування басейну Тиси.

— Шороку повені стають дедалі сильніші. Слід навчитися їм запобігати, бо це дешевше, ніж щорік витрачати мільйони на ліквідацію наслідків. Не можна допустити, щоб надані з бюджету кошти йшли на щось інше або щоб вони недодавалися. НАТО відчутно підтримує нашу спільну боротьбу з повенями і роботу з їх відвернення.

— Другий день візиту Президент Угорщини буде в Закарпатті. Як ви оцінюєте інвестиційний клімат цього регіону?

— Нещодавно читав, що керівництво області дуже позитивно оцінює інвестиційний клімат у Закарпатті. Частка правди в цьому є. Але, з другого боку, приїжджаючи в Україну, інвестор наражається на безліч бюрократичних проблем, недосконалу систему страхування, зокрема автотранспорту, погані і вузькі шляхи. Безпека вантажів і вантажоперевізників — теж проблема. У Закарпатті є чудові місця для туризму. Але коли в будинку відпочинку немає опалення, гарячої води, електрики, це не приваблює туриста. Крім того, багато західних бізнесменів відмовляються від своїх намірів їхати до України і вкладати гроші в її економіку після того, як бачать, що відбувається на наших кордонах. Ситуація поступово поліпшується, але є над чим працювати. Як сусіди, ми хочемо свій досвід господарювання поширити й на українській стороні.

Яна СТАДІЛЬНА.

Поворот на Схід?

Світ про Україну

(Початок на 1-й стор.).

Російські «Известия» коментують заборону на ввезення курячого м’яса із США: «Україна після численних запитів і перевірок заборонила з 1 січня 2002 року імпорту всієї американської птиці. Міністерство аграрної політики України звинуватило птахівників США в тому, що вони під час обробки тушок використовують препарати, які не застосовують у країні. Американцям також поставили за провини те, як вони годують і лікують своїх курей — використовують препарати і штами, які складно визначити в українських лабораторіях».

Швейцарський тижневик «Нойс Цюрхер цайтунг» пише, що «Україна повертається на Схід». Якщо в перші роки незалежності вона дотримувалася хисткого балансу між зближенням із Заходом та співробітництвом із Росією, то тепер Леонід Кучма під тиском економічних обставин орієнтується дедалі більше на Москву, вважають швейцарські оглядачі. Спроби проросійських партій відокремити Крим від України припинилися, але й у Києві вже не кажуть про інтеграцію в «трансатлантичні структури».

Підготувала Тетяна ПАСОВА.

Усе, як у людей

Челсі Клінтон, дочка колишнього президента США, яка навчається в Оксфордському університеті, знайшла, нарешті, своє жіноче щастя в особі 22-річного Яна Клауса, зірки студентської футбольної команди. «Раніше він ніколи не відмовлявся від можливості відпочити в компанії хлопців і випити після гри, — каже один із членів команди, — та віднедавна більшу частину часу проводить з Челсі». За словами однокурсників Челсі, закохана пара нероз-

лучна. Челсі та Ян скрізь ходять, тримаючись за руки. Не раз бачили, як вони цілуються і хихикають у різних барах. Друзі стверджують, що саме кохання Яна допомогло дочці экс-президента США побачити світ іншими очима. Судячи з усього, Білл і Хіларі Клінтон проти цього роману нічого не мають. У грудні Челсі познайомила батьків зі своїм обранцем. Знайомство з імовірними тестем і тещею відбулося на добродійному балу в Лондоні.

Один Роман і кілька Юлій

Ψ Орфеї і корифеї

Затятий екзистенціаліст Альбер Камю стверджував, що найважливіша проблема філософії — це проблема самогубства. «All beautiful must die», — похмуро погодився з ним австралійський геній Нік Кейв. «Краса повинна вмерти — в цьому її найвища принадливість», — розвинув цю таки думку класик української літератури Павло Загребельний у своєму новому романі «Юлія, або Запрошення до самовбивства» (Х.: Фоліо, 2001).

У критичних студіях іноді сумовито лунає думка, що літературі відведено вкрай мало оригінальних сюжетів, які надаються до високохудожнього розчленування. З другого боку, більшість людей проживають «сюжетно неоригінальні» роки, а то й десятиліття. Декому вдається прожити так стерильно, що Гоголю й не снилося. «Пересічна людина», обиватель — зазвичай безнадійний для літератури матеріал, з якого, навіть доклавши неабияких дослідницьких зусиль, можна викресати хіба що кілька спалахів обережного безумства, вичавити одну-дві квазігероїчні історії, що-небудь напівромантичне. Одне слово, томатний сік. А так хочеться сирної паски, вибухового великодня емоцій, червоної ікри, видобутої з навіки закоханого серця! Читач прагне абсолютних делікатесів. Якщо комедія — то щоб небо на землю падало від сміху. Якщо трагедія — то щоб захмарний Шекспір заливав сльозами архипелаги і материки, рвав на собі зоряну тільняшку, висмикував комети волосся зі згорьованої голови. До речі, про Шекспіра, мультитворця незнищених лонгплейв. Епічному письменникові нікуди від нього не втекти. Навіть якщо йдеться про такий суто екзистенційний епос, як роман Павла Загребельного. Взаємини українського Ромео та інтернаціональних Джульетт починаються у тиловому Ташкенті, в якому лейтенант Роман Шульга смиренно чекає наказу поринути у фронтовий апокаліпсис. Дія перша: з'являється Юлія. Безталаннє кохання, як і належить драматичній концепції, уривається швидко й болісно. Майор Шульга, обпалений танковими баталіями, переможно ступає німецькою землею. Ульріка — друга Юлія Романа Шульги — мусила скоритися перед «скіфським варваром», щоб уранці, поки радянські офіцери героїчно ігнорували похмілля, втопитися у рідному фашистському ставку, бодай у такий спосіб зберігши вірність своєму «вернеру-шернеру».

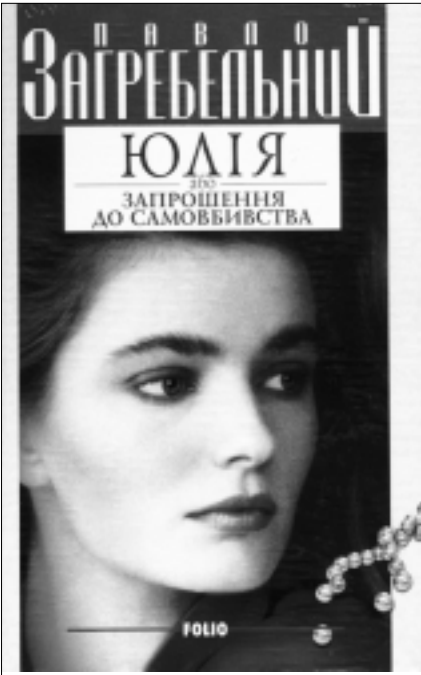
Війна закінчується, але мирне життя, радісний комунізм відбудови накриває Шульгу мокрим рядном. Він зустрічає чергову Юлію (цього разу — Олю), простеньку і затуркану жіночку з двома дітьми, але й вона незабаром трагічно гине під фанфари фатуму. З роками Шульга вперто і ретельно вибудовує кар'єру, стає провідним українським енергетиком. Зустрічає і втрачає ще одну Юлію (авіакатастрофа). Образ тієї, першої Юлії, яка теж померла від тифу, перетворюється для нього на сенс життя, на приреченість шукати, знаходити і втрачати. За кожною його новою Юлією повзуть надія і смерть, узявшись за руки.

Попри нові й нові втрати Шульга доживає до сивомудрих пострадянських років. Колишній функціонер стає бізнесменом. Здавалося б, які там вже Юлії — аж ні. Знову вона стукає в двері його розкішного готельного номера у центрі Стамбула, та ще й не сама, а з дочкою та онучкою. Короткий спалах цієї любові, радість укро́те віднайденого образу не сприяє навіть те, що ця остання Юлія, як і її дочка, виявилися добряче потовченими жителями і турками жінками.

Нарешті Шульга усвідомлює, що й на цю його Юлію тепер хижо чекає те саме коротке майбуття, як і на всіх попередніх. «Краса повинна вмерти.» Або краса, або... «Сама думка про самовбивство приносить майже таке визволення, як самовбивство. Хто божевільний? Той, що далі живе, коли вже незмога жити. Чи той, хто кінчає цю комедію?» — міркує Роман наприкінці роману, перш ніж стрибнути з високої скелі (естетична смерть — це по-шекспірівськи).

Останній рядок роману — цитата з «Послання Св. Апостола Павла до коринтян». «Сіється у зотлінне, устає у нетлінні». Сильно, але неточно, — як сказав би футбольний коментатор з УТ-1. Не про самогубство були ці євангельські слова. Пафос перетворився на бумеранг і поранив попередній текст. Насамкінець не втримаюся від свого

Оригінальні картини з життя українського самурая

суб'єктивного враження: «Юлія» Загребельного — це найкращий український роман минулого року. Й хоча він містить у собі сумнівний філософський заряд (йдеться про знак полярності, а не про якість), цей депресивний ліризм все ж таки поживніший, ніж традиційна любовна «аляповатість» у книжках зі схожим художнім оформленням. Є в «Юлії» також трохи медитативної параноїдальності — виникає відчуття, наче не книжку читаєш, а слухаєш «Радіохелд».

Самогубство Романа Шульги, задумане автором як акт самурайського виконання обов'язку перед фатумом, акт гуманізму і самопожертви заради спасіння своєї мрії, як реверанс Кирилову з «Бісів» Достоевського («Я вбиваю себе, щоб показати непокірливість і нову страшну свободу своєю»), як ще кілька читачьких здогадів і уточнень, залишає трохи важчий осад, ніж загигель пересічного белетристичного героя. Забагато суїциду, забагато чистої безвиході (і у творенні сюжетної лінії, і в поведінці запаних туди людей), надто часто «хробак-переможець» співає свої гімни на сторінках «Юлії».

«Передозування на всі часи», як співає один російський поет-філантроп. Михайло БРИНИХ.

Оголошення

До уваги акціонерів ВАТ «РЕОМ»

Повідомляємо, що загальні збори акціонерів відбудуться 20 березня 2002 року об 11.00 в актовому залі клубу «Орбіта». За адресою: м. Одеса, вул. Черноморського казачества, буд. 117.

Порядок денний:

1. Звіт правління про фінансово-господарську діяльність товариства за 2001 рік. Затвердження річних результатів діяльності товариства.
 2. Звіт ревізійної комісії. Затвердження звіту ревізійної комісії.
 3. Вибори голови, членів правління.
 4. Вибори ревізійної комісії.
 5. Затвердження основних напрямів діяльності товариства у 2002 році.
- Реєстрація учасників зборів з 10.00 до 10.45 в день скликання зборів за місцем їх проведення.

21 березня 2002 року, о 14-00 год, в приміщенні актового залу, за адресою: пр. К. Маркса, 48, м. Дніпропетровськ, відбудуться збори акціонерів **ЗАТ Дніпропетровський універмаг «Дитячий світ».**

Порядок денний:

1. Звіт Правління про підсумки фінансової діяльності за 2001 рік.
2. Звіт та висновки Ревізійної комісії.
3. Внесення змін у складі органів Правління.

Правління.

Постановою Господарського суду м. Києва по справі № 24/12-б визнано банкрутом торгово-промислове підприємство «Київінструмент» (код ЄДРПОУ 22912612, м. Київ, вул. Сосюри,7).

Ліквідатором по справі № 24/12-б призначено Ламонову Олександр Михайлівну (ліцензія № 250202 від 12.12.2001 року).

Заяви кредиторів про грошові вимоги, підтверджуючі документи та заяви можливих санаторів подаються до Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького,44-б) у місячний термін з дня опублікування.

Закрите акціонерне товариство **«Наукововиробниче підприємство «МЕДІТОН»**, ідентифікаційний № 21660918, юридична адреса: м. Київ, вул. Гоголівська, 11/39, повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом двох місяців по тел. 212-14-44

ООО «РОСКО» г. Киев, зареєстрованное в Московском РДА г. Киева, код № 02646, идентификационный код № 21602973 объявляет о снижении уставного фонда, справки по телефону 258-96-38.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) по справі № 24/587-б прийняв постанову від 25.01.2002 р. про визнання банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури ДП «Ноксіс Холдінг» (м. Київ, вул. Новокостянтинівська, 8, п/р 26008289051002 в РЦ КБ «Приватбанк», МФО 320649, ЗКПО 25270657).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Мельниченка Олега Володимировича (ліцензія № 429 від 18.04.2000 р., тел. (044) 228-97-59).

Приватне підприємство **«ТОР-ГСЕРВІС»**, ідентифікаційний код 22907597, ліквідується.

Претензії приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Колонка оглядача

«Да ісправиться молитва моя»

На здобуття Національної премії імені Т. Г. Шевченка 2002 року

Уже вдесьте муніципальний камерний хор «Київ» проводить свої традиційні «Різдвяні вечори». У попередні роки кияни отож могли чути в концертах «Києва» окрасу його репертуару — старовинні духовні піснеспіви, традиційні народні колядки та шедрівки в обробках керівника хору, випускника Київської консерваторії Миколи Гобдича, безсмертні творіння класиків української національної школи — М. Лисенка, М. Леонтовича, К. Стеценка, Я. Яциневича, О. Нижанківського, суперскладні сучасні твори О. Яковчука, В. Степурка, Ю. Алжнева, В. Полевої тощо.

Та любителі музики мали змогу не тільки слухати — для цього хор «Київ» час від часу випускає компакт-диски найвищої якості. Вони могли насолодитися зримим театральним дійством, яке щоразу влаштовує «Київ» — іграми, імітаціями старовинних обрядів, а ще — надзвичайною мобільністю колективу та його керівника, що почуваються на сцені, як удома. Спостерігати за миттєвими перестановками, милуватися натхненими прекрасними обличчями, чудовими, зі смаком зробленими костюмами. Учасники хору та його художній керівник і диригент, заслужений діяч мистецтв України Микола Гобдич знову підтвердили свій надзвичайно високий рейтинг, свій справді європейський рівень.

Ніде правди діти — нині за кордон часом виїжджають колективи, які мають для цього багатих спонсорів. Перед хором «Київ» десять років тому стояло інше завдання — зробити собі ім'я там, аби згодом утвердитися тут, у себе на батьківщині. Тільки гран-прі на фестивалі духовної музики в Хайнувці (Польща), одному з найпрестижніших хорових фестивалів, багато про що говорить, зокрема, про міжнародне визнання, найвищий професіоналізм, злагодженість голосів, працездатність. Крім того, була триумфальна участь у багатьох інших фестивалях та конкурсах, екуменічних богослужіннях та грандіозних дійствах, записи, концерти, репетиції...

У нинішньому різдвяному концерті було представлено твори композиторів російської романтичної школи XIX, тепер уже позаминулого століття, давньоукраїнські церковні співи доби бароко та колядки сучасних українських композиторів. Цей концерт був ще й своєрідною творчою полемікою, розв'язання якої — вочевидь на користь «Києва».

Справді, чи доцільно співати невеликим камерним хором твори Чеснокова, Рахманінова, Гречанінова, призначені для монументальних хорових колективів, характерних для російської традиції? Микола Гобдич з його колективом стверджують: можна. Масштабні полотна російської школи прочитуються хором, так би мовити, по-українськи — м'якше, прозоріше, графічніше. І слухач ловить себе на тому, що не дивується багатотембровій звуковій масі, а захоплено спостерігає за прокреслюваною витонченою горизонтальною лінією. Навпаки, напружений щільний звуковий простір сучасних українських творів звертає увагу вже на загальне звучання, колективність емоції, спільне вібрування, коли, здається, від звучання тремтить уже саме повітря...

«Да ісправиться молитва моя яко кадило пред Тобою» — ці слова вечірньої служби хотілося повторювати ще і ще після закінчення концерту «Різдвяні вечори». Не просто повторювати, а раз по раз подумки переспівувати вслід за безсмертним творінням Павла Чеснокова, де злилися воєдино душевний трепет людини перед Богом, поривання до Вічного та повнокровність, чуттєвість, безмежність земного життя.

Олена ЧЕКАН.

На знімку: диригент муніципального хору «Київ» Микола Гобдич.

Фото Євгена ЧЕКАЛІНА.

Перший тайм ми вже зіграли

Футбол — гра народна

Одного разу Михайло Таль дуже добре сказав: «На футболі всі розуміються, але ніхто не грає в нього, а в шахи всі грають, але ніхто на них не розуміється». Добре сказано й про тих, хто грає, і хто в усьому розбирається. Можливий і другий варіант, що кожний розбирається на своєму рівні. Головне зрозуміти: який цей рівень і чи є він узагалі?

1. Зайвий квіточок

Різний буває футбол і природно припустити, що й ставлення до нього буває різне. Від очевидного несприйняття до обожнювання. Але дозволю собі припустити, що хоч би яким було ставлення, а інтерес до нього не слабшає ніколи. І в радісні дні, й у тяжкі. Адже матч відбудеться за будь-якої погоди — чи в твоєму дворі, чи в твоїй країні. Незалежно від того, що собі думають політики, але ж бо можливо, що вони думають саме про футбол. Про що їм ще думати?

Еге ж, усе тепер якось не так, по-іншому. А були часи. Можна згадати кінець п'ятдесятих—початок шістдесятих років, коли двори були переповнені хлопчачами, стукали м'ячі, скоріш, один м'яч на всіх, а ось скло брязкало у великій кількості. Ляскали потиличники за розірване взуття і розбиті вікна. Все це нам здавалося такими дрібницями порівняно з тим, що мало відбутися в суботу чи неділю.

До цих днів у сім'ях, дворах готувалися особливо, бо грали наші. Дорослі могли піти на стадіон, ми, хлопчакі, задовольнялися репортажами по радіо, трохи пізніше — трансляціями по телевізору. Як ми заздрили дорослим, котрі йшли на стадіон, і як йшли!

Із самого ранку чоловіки обговорювали всі можливості команд, турнірну таблицю, яку самі й малювали. Розповідали незвичайні історії, що їм казали знайомі про те, як готується до гри Войнов чи Трояновський, Каштанов, що вони точно знають, хто гратиме, та інші байки. Ну все, як завжди. Потім перехиляли по чверточці, закусуючи надзвичайними пиріжками з лівером, які продавали на кожному кроці. Тоді йшли на настійливий поклик своїх, як вони їх легко й навіть ласкаво називали, лахудр. Треба було щось одягти, як казала тьотя Поля: «Ви ж що-небудь одягніть, ви ж ідете на люди, ви ж не босяки якісь там», а у вікно кричала: «Миколо, ти одягнеш галіфе?» А що ще він міг одягти, одяг з усього його гардеробу були тільки галіфе та бойові нагороди. На футбол рідко ходили дворами, ходили з друзями, товаришами по службі, дамами, дівчатами. Це було серйозне місце зустрічі, адже, щоб дістати квитки на футбол, треба було докласти певних зусиль.

Узагалі, в той благословенний час хотілося людям більше спілкування, свята, ну бодай трішечки, бодай сьогодні. Такі тяжкі роки прожили: війна, розруха.

Люди ожили, тому до театру, ресторану, кіно, на стадіон потрапити було дуже важко, але як приємно, коли вдавалося. Розповіді у дворах, сім'ях про відвідання цих місць лунали не один тиждень і з різними подробицями. Нам, хлопчакам, залишалося чекати, коли нас залучать до цього процесу, коли настане той щасливий день участі в дорослому житті. І цей день таки настав.

Понад сорок років тому відбувся мій дебют як уболівальника на київському стадіоні ім. М. Хрушова. Підготовка була серйозна. Батько з друзями-фронтовиками зібрався на футбол і вирішив залучити, нарешті, й мене до цієї пристрасті. Почали з ресторану «Кавказ» (був такий у Києві на площі Л. Толстого). Серйозна справа і починалася так само. Перелік закусок тут дещо недоречний, але для настрою чоловіки прийняли на ордени, адже гарт — бойовий. Я також не відставав — пляшка лимонаду і два-три заварні тістечка пішли, «як діти до школи». Потім ми таким чоловічим колективом вирушили на матч.

Усе було вперше, довелося навіть зупинитися з несподіванки. Тисячі людей стікалися до чаші стадіону, безкінечні прохання про зайвий квіточок додавали гордості моїм супровідникам. І ось ми на стадіоні. Яке це заворожуюче видовище було! Зелене поле, переповнений стадіон, бентежливий гомін уболівальників. Ну просто, ух! Треба було все роздивитися, адже вперше все бачив. Усе запам'яталося на роки. Тут були сім'ями, були фронтовики у кітелях з виблискуючими медалями або орденськими планками, були дами

в капелюшках з вуаллю. Все було так цікаво. А які ці люди були доброзичливі, привітні. Мене тут-таки закидали цукерками, жінки мило посміхалися, я думав — мені. А хто його знає? Легкий туман папіросного диму потягнувся секторами, уболівальники нетерпляче крутилися на лавках. І нарешті марш сповістив про початок. Буря оплесків, вигуків вітання та підтримки футболістів. Пішла гра. Уболівальники стежили за переміщеннями спортсменів, польотом м'яча, із захватом схвалюючи удари та фінти.

Так, оце, я вам скажу, був футбол, оце були уболівальники. Не в приклад нинішнім. Сперечалися до хрипоті про те, куди потрібно було віддати м'яча, хто мав відкритися і де. Ну а коли забивали гол, то на стадіоні стояло гучне «ура», а люди обнімалися, часом супроводжуючи голи бойовими ста грамами. Все було культурно. І потім, хто міг не поважати ветеранів війни, це тепер на них плюють, не підозрюючи, що плюють на себе. Це свято, цей тріумф міг зупинити тільки свисток рефєрі, то він це і зробив.

Ми йшли вечірнім красенем-Києвом і довго ще можна було чути: «...а ти бачив, як він обійшов його, а як сам Войнов, а Макаров, я вже не кажу про Лобановського й Каневського. ...Юначе, адже футбол — це не тільки бігати, це треба вміти бачити, думати, вміти відкритись, я вам скажу...».

Довго ще мені снівсья той щасливий день.

2. Які були ми молоді і як футбол любили

Кожний похід хлопчака з нашої вулиці на стадіон відзначався хорошим, бойовим матчем. А як ми знали майже всіх футболістів солідних команд Союзу! Ми їх знали на прізвища, знали їхні коронні фінти. Потім з успіхом чи без нього намагалися повторити їх на шкільних майданчиках. Вулична школа футболу починалася із жонгливання м'ячем, умовим м'ячиком, каштанами, чим доведеться. Якщо в чомусь відзначався, ось і твоя перша кличка, наприклад «дев'ять дев'ять». А так просто так не дають, це треба було заслужити. Грали від ранку і доти, доки батьки за ноги не відтягували додому. Забували про гуртки і студії, до яких нас позаписували батьки, щоб, як вони казали, не «швендяли» вулицями. Скандали, легкі виховні процеси з паском і без нього нічого не змінювали в нашому бажанні грати, забивати голи. Грали вулиця з вулицею, квартал із кварталом, школа зі школою. Навіть бійки припиняли на період цих матчів. Що ще можна було з'ясувати, коли ми в них виграли або в крайньому разі вони в нас, що було дуже рідко.

Ми росли, вміли вже більше. Гуртки і студії нам не заважали, ми знаходили способи поєднувати приємне з корисним, або нам знаходили ці способи батьки. Яка тепер різниця.

Потихеньку розходилися по міських командах, ставали суперниками не тільки на вулиці, а й у спорті, що не заважало нам одне одного знати. У разі «гарячої» ситуації (не в твоєму районі), тебе могли й не налупцювати, коли дізнавалися, що ти граєш за «Старт» чи «Більшовик», за «Динамо» чи «Темп».

Скажемо прямо, в команду ми приходили, уже багато чого вміючи: жонгливали м'ячем, били з обох ніг, мали кілька своїх коронних фінтів. А тренери шліфували нашу техніку володіння м'ячем, пасу, вчили відкриватися, якихось комбінацій, азів атаки та оборони. На жаль, цим усе й обмежувалося. Решті навчалися самі, підглядаючи за грою команд майстрів. Здається, виходило.

Команд було достатньо, та ще й різного віку, було з кого вибирати. Ентузіазму це у тренерів, очевидно, не викликало. Рідко який тренер запросить тебе за якусь збірну, а там роби, що хочеш.

Яксь незатребуваність ламала молодих хлопців, вік важкий, багато що самі починали розуміти. Часом на підвищених то-

Команда молодості нашої, усім відомий «Більшовик» (1970 р.).

нах чогось від нас вимагали, отримували у відповідь те саме, якщо не гірше. Хлопці мужніли. Пішли в хід цигарки, вино, дівчата. Скількох талановитих хлопців загубили біляфутбольні «фахівці».

Як на ті часи (тільки по Києву) можна було зібрати не одну трійку команд для «Динамо» і для нинішньої збірної України. І, зазначте, ніхто нас не змушував грати у футбол, відпрацьовувати удари, техніку, фінти. Та й нехай би хтось спробував змусити, дух свободолобства панував серед київських хлопчаків, тому ті, хто проби- вався в «Динамо», і надавали особливої бо- йовитості нашій команді. Не те, що тепер.

3. Іде гра народна, іде, як смертний бій

Як було, ми згадали, приємно, не приховую. А з чим, даруйте, можна порівняти тепер? Придивіться до матчів внутрішнього чемпіонату: що, можна побачити фінти у виконанні футболістів, можна побачити ювелірний пас або чіткий відбір м'яча, спробу обвести суперника? Мабуть, можна, якщо запліштити очі й пригадати, як це робили Бишовець, Хмельницький, Мунтян, Веремєєв, Сосніхін, Круликовський. Тепер гравці оборони біжать з маршрутними листами в трусах до гравців атаки, передають їм м'яча і... отримують його назад, бо гравець атаки, та ще заслужений майстер спорту (ЗМС) або майстер спорту (МС) не може його зупинити, обробити, розвернутися обличчям до воріт суперника та спробувати когось обвести, бодай самого себе, якщо не вмієш інших. Так і катають м'ячики полем, підраховуючи тактико-технічні дані. Хороший футбол, а головне, добротний і є на що подивитися уболівальникам і повчитися молодим хлопцям. Я вже не кажу про те, як мужики борються за м'яча, які капості роблять на полі. Це не футбол, а битва за врожай баксів.

Не заведено раніше було застосовувати дешеві прийомчики, непристойно було грати грубо, тебе переставали поважати і вважали нетехнічним футболістом (тоді це було ганебно), набував репутації костолома. Ну й кому ти був потрібен?

Нині гидко дивитися на здорованів, які від легкого дотику качаються по полю, хапають суперника за майки, рвуть його труси на сорок вісім онуч, кусаються, дряпаються. «Голубі» якісь. Але при цьому не забувають на всіх перехрестях бубоніти, що вони професіонали. Хлопці, працюйте над собою, над своєю майстерністю або бодай над натяком на неї. Тоді не буде підстав казати про ваші антропологічні дані та відсутність мотивацій. А якщо мотивацій справді немає, то грайте за команду курника або за збірну рогу будинку.

Узагалі якось треба розібратися з формулюванням «професіонал», бо цим високим званням розкидаються на всі боки. А насправді все не так складно. Професіонал — це той самий дилетант, але який уже

знає, де він помиляється. На мій погляд, непогано. Якщо це так, то багато запитань мають відпасти самі по собі. Тоді не варто нам розповідати про те, що команда готується і вийде на пік форми до певної дати (так і не дочекалися), що головне — не гра, а результат (результатів немає). Потім з'ясується, що все-таки хоч і немає результату, але гра сподобалася.

Може, зупинитися зі словоблуддям? Краще чітко і чесно сказати: поки що в нас нема команди, нема збірної, а з роками, мабуть, буде. І запевняю вас, із тих, хто бодай що-небудь розуміє у футболі, ніхто не чекав перемог у Кубку чемпіонів, не чекав перемог збірної. Усім зрозуміло, що нема кому здобувати поки що ці перемоги. Ну а справді дилетантський писк молодих «фахівців» з футболу про те, що нас хтось боїться —має місце. Скоріше, ми боїмося самих себе. Маючи доступ до інформації спортивних агентств, зарубіжних ЗМІ, молодь навчилася апелювати цими даними, а не аналізувати. Відсутність знань самого футболу не дає їм змоги оцінити виступ команд, гравців. Зі знанням справи написати або прокоментувати спортивну подію. Інакше, чим можна пояснити справді некомпетентні статті та коментарі про футбол, де хлопчик самовпевнено заявляє, що футболіст пробив з носка, а насправді він бив зовнішнім боком стопи, що футболіст застосував фінт, а він усього-на-всього прокинув м'яча. Ну а на побажання кращому футболістові Л. Фігу вставити в одне місце моторчик, що можна сказати? Очевидно, що таких «фахівців» треба відправляти до школи для даунів.

Хочеться цим юним талантам розповісти, які були коментатори, шкода, не довелося вам чути великого Вадима Синавського. Ось де був хист, ось де було мистецтво. Шойно лунали позивні: «Внимание, говорит Москва, наши микрофоны установлены...», і тисячі людей залишали всі справи і вмошувалися біля радіо. Його репортажі інколи були цікавіші, ніж сама гра. Темп, соковитість, уміння розповідати про те, що відбувається на полі, ставили його до когорти найкращих коментаторів колишнього Союзу. Та й тепер є ще в кого повчитися. Вчіться, щоб по-справжньому оволодіти професією. Інакше, хлопці, краще жуйте, ніж таке говорити з екранів телевізорів. Ну й невеличка порада уболівальникам: узагалі-то на стадіон ходять дивитися футбол, а не гудіти в труби, бити в барабани, «робити хвилю» й залялювати подружок на лавки. Інакше, навіщо ходити?

Олександр ВЛАСОВ.

Анекдот від автора:

Один гравець змінює іншого на полі й запитує:
— Ну і почім сьогодні тактико-технічні дії?

ДВАДЦЯТЬ РОКІВ ПО ТОМУ

Цього року виповнюється 20 років хокейній школі «Сокіл». Як то кажуть, шлях пройдено чималий і славетний. Протягом усього цього періоду наш спеціалізований навчальний заклад успішно готував резерв до команди майстрів «Сокіл», до різних збірних країни, національної також. Вона останнім часом — постійний учасник чемпіонатів світу в групі найсильніших і виборола право виступати на турнірі Олімпійських ігор у Солт-Лейк-Сіті.

Звичайно, наші тренери разом з усіма шанувальниками хокею України переживатимуть за результат головної команди країни там, за океаном. Адже у складі цього колективу — два десятки гравців, які початкову хокейну освіту здобули у школі «Сокіл».

До речі, ще одна київська команда, «Беркут», чи не на вісімдесят відсотків укомплектована вихованцями нашої школи.

Ми вправі пишатися своїми випускниками. Такими, як Дмитро Христич, Олексій Житник, Олек-

сій Поникаровський, Руслан Федотенко, Сергій Варламов, що стали зірками НХЛ.

Звісна річ, усе це відбулося не на порожньому місці і не просто так. Це — результат багаторічної роботи тренерів, трудового колективу льодового Палацу профспілок, міської ради спортивного товариства «Україна» на чолі з головою Євгеном Васильовичем Бобовиком. Усі разом забезпечують нормальний навчально-тренувальний процес, фінансують участь у чемпіонаті СЄХЛ, де виступають вісім команд нашої школи, починаючи з одинадцятирічного віку і до сімнадцятирічних.

До речі, нинішнього сезону успішно виступають команди «Сокіл»-87, -90, а 14-річні лідирують у чемпіонаті.

На жаль, не так, як хотілося б, виступають старші юнаки. Та цьому є пояснення: найкращі, найталановитіші хлопці, на жаль, подаються за кордон — до Росії, Канади, США, Швейцарії.

Та ми живемо і сподіваємось на кращі часи. Останнім часом за рішенням Ради Східно-Європейської хокейної ліги всі юнацькі команди у своїх турнірах грають у чотири кола. Звичайно, витрати збільшилися. І самим профспілкам нелегко фінансово тягнути цей тягар (близько 160 ігор).

У цей непростий час не залишилося остронь і головне управління з фізичної культури і спорту Київської держадміністрації, очолюване людиною небайдужою, тонким знавцем спорту взагалі й хокею зокрема, — Володимиром Івановичем Ромашком. Воно виділило кошти минулого сезону (176 тисяч гривень) і не перестає допомагати й нині.

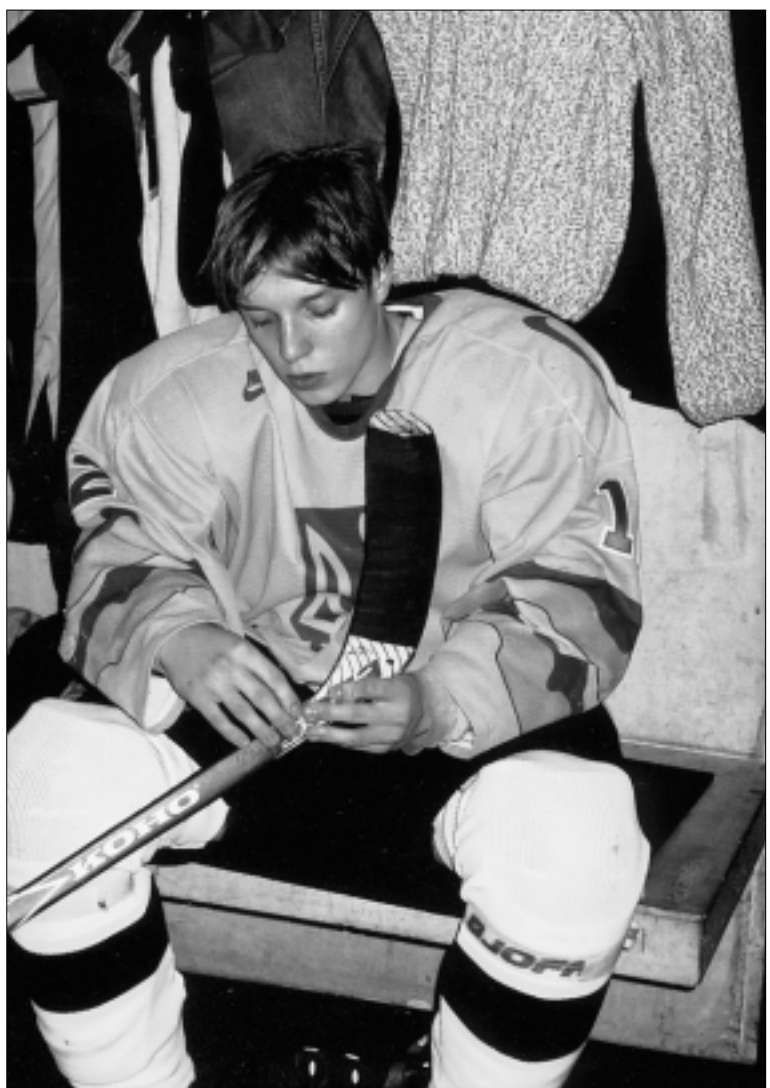
За останні два роки хокейна федерація Києва проводила турніри, запрошуючи дитячі команди з Москви, Мінська, Гродна, Новополюцька, що фінансувалися управлінням з фізичної культури і спорту Київської держадміністрації.

Не приховуватиму, школа має певні проблеми з інвентарем і спортформою. І нам не обійтися без допомоги батьків, яким доводиться перебрати на себе частину витрат на придбання амуніції.

Нині ми намагаємось виконати наше головне завдання: якомога успішніше виступити всіма командами в іграх СЄХЛ, які залишилися, і підготувати кандидатів до збірної юнацької команди України, котра у квітні братиме участь у чемпіонаті світу в групі «А».

Валентин УТКІН,
заслужений тренер України,
директор СДЮШОР «Сокіл».
Фото Віталія Судді.

На знімках: юні хокеїсти «Сокіл-86» під час новорічного міжнародного турніру в місті Віхтрах (Швейцарія).

Баланс на 1 січня 2002 року
АКБ "Укрсоцбанк"

Рядок	Найменування статті	01-01-2002р	01-01-2001р.
АКТИВИ			
1.	Кошти та залишки в НБУ	217858	175285
2.	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються НБУ, та цінні папери, емітовані НБУ	81680	37463
3.	Кошти в інших банках	185746	379755
4.	Цінні папери на продаж	37646	11646
5.	Кредити та заборгованість клієнтів	1001981	834493
6.	Інвестиційні цінні папери	28565	10540
7.	Довгострокові інвестиції до асоційованих компаній і дочірніх установ	370	383
8.	Основні засоби та нематеріальні активи	274550	216124
9.	Нараховані доходи до отримання	5866	5630
10.	Інші активи	149458	34613
11.	Усього активів	1983720	1705932
ЗОБОВ'ЯЗАННЯ			
12.	Кошти банків	46228	102188
13.	Кошти клієнтів	1542116	1259746
14.	Інші депозити	5158	1922
15.	Боргові цінні папери емітовані банком	950	1668
16.	Нараховані витрати до сплати	9056	3537
17.	Інші зобов'язання	11435	3542
18.	Усього зобов'язань	1614943	1372603
ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ			
19.	Статутний капітал	48601	48601
20.	Капіталізовані дивіденди	0	0
21.	Акції, викуплені в акціонерів	-144	-408
22.	Емісійні різниці	330	329
23.	Резерви	14975	14733
24.	Результати переоцінки	58635	29237
25.	Нерозподілений прибуток у тому числі,	246380	240837
26.	Сума переоцінки при вибутті необоротних активів	465	
27.	Усього власного капіталу	368777	333329
28.	Усього пасивів	1983720	1705932
Заступник Голови Правління		Н.І.Березовик	
Головний бухгалтер-начальник Управління бухгалтерського обліку та звітності		І.О.Чорна	

ЗВІТ ПРО ПРИБУТКИ ТА ЗБИТКИ АКБ УКРСОЦБАНК
за станом на 01.01.2001 та на 01.01.2002

	тис. грн.	
Показники	За станом на 01.01.2001	За станом на 01.01.2002
1.1 Процентний дохід	256 207	278 892
1.2 Процентні витрати	104 350	104 418
1 Чистий процентний дохід	151 857	174 474
2.1 Комісійний дохід	111 009	134 677
2.2 Комісійні витрати	6 727	7 382
2 Чистий комісійний дохід	104 282	127 295
3 Дивідентний дохід	0	0
4 Чистий торговельний дохід	14 558	17 862
5 Прибуток/ збиток від інвестиційних цінних паперів	218	75
6 Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані компанії й дочірні установи та інших інвестицій	1	6
7 Інший операційний дохід	3 667	2 984
8 Операційний дохід	274 583	322 697
9 Загальноадміністративні витрати	80 201	117 291
10 Витрати на персонал	91 291	137 395
11 Прибуток від операцій	103 091	68 011
12 Витрати на безнадійні та сумнівні борги	98 032	50 033
13 Прибуток до оподаткування	5 059	17 978
14 Податок на прибуток	1 012	10 978
15 Прибуток після оподаткування	4 046	7 000
16 Непередбачені доходи/ витрати	794	0
17 Чистий прибуток/ збиток банку	4 840	7 000
Заступник голови Правління		Н.І.Березовик
Директор департаменту бухгалтерського обліку та звітності - головний бухгалтер		І.О.Чорна

Повідомлення

про проведення загальних зборів акціонерів ВАТ «Тернопільгаз».

Збори відбудуться 20 березня 2002 року о 12 годині в приміщенні клубу товариства за адресою: м. Тернопіль, вул. Чернівецька, 54, 4 поверх.

Реєстрація акціонерів та довірених осіб буде проводитись з 9.00 до 11.00 20.03.02 р.

Порядок денний:

- Звіт голови правління про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 2001 рік та основні напрями розвитку на 2002 рік, затвердження річного звіту і балансу.
- Звіт Спостережної ради.
- Звіт Ревізійної комісії.
- Затвердження фактичного розподілу прибутку за 2001 рік та планового на 2002 рік.
- Доповнення до Статуту товариства, які регламентують захист державної таємниці.

До уваги акціонерів ВАТ «Харцизький трубний завод»!

Інформаційне повідомлення

Правління ВАТ «Харцизький трубний завод» повідомляє, що чергові загальні збори акціонерів відбудуться 23 березня 2002 року об 11.00 за адресою: м. Харцизьк Донецької обл., вул. Чекаліна, 4, будинок культури ВАТ «Харцизький трубний завод».

Реєстрація акціонерів проводиться 23 березня 2002 року з 8.00 до 11.00.

Порядок денний:

- Про результати фінансової та господарської діяльності ВАТ «Харцизький трубний завод» за 2001 рік та порядок розподілу прибутку.
 - Про висновки Ревізійної комісії товариства за фінансовою звітністю 2001 року.
 - Затвердження результатів діяльності ВАТ «Харцизький трубний завод» за 2001 рік.
 - Про збільшення Статутного фонду товариства шляхом збільшення кількості акцій існуючою номінальною вартістю.
 - Прийняття рішення про додатковий випуск акцій товариства.
 - Про внесення змін і доповнень у Статут ВАТ «Харцизький трубний завод».
- Інформація з питання збільшення Статутного фонду товариства згідно з ст. 40 Закону України «Про господарські товариства»:
- мотив збільшення Статутного фонду** — додаткові внески обладнанням або грошовими коштами для реконструкції існуючих виробничих потужностей;
 - спосіб збільшення Статутного фонду** — шляхом додаткового випуску акцій існуючої номінальної вартості;
 - мінімальний розмір збільшення Статутного фонду** — 25 520 001,5 (двадцять п'ять мільйонів п'ятсот двадцять тисяч одна грн. 50 коп.).
 - проект змін у Статуті товариства, пов'язаних із збільшенням Статутного фонду** — до статті 5.1. Статуту товариства пропонується внести такі зміни:
 - абзац 2 статті 5.1. «Статутний фонд товариства становить 27 440 000 (двадцять сім мільйонів чотириста сорок тисяч грн.);
 - абзац 3 статті 5.1. «Статутний фонд товариства поділений на 548 880 000 (п'ятсот сорок вісім мільйонів вісімсот вісімдесят тисяч) штук простих іменних акцій однаковою номінальною вартістю 0,05 грн. кожна;
 - в) **дані про кількість акцій, що випускаються додатково** — 510 400 030 (п'ятсот десять мільйонів чотириста тисяч тридцять) штук простих іменних акцій існуючою номінальною вартістю 0,05 грн. кожна;
 - г) **відомості про нову номінальну вартість акцій** — номінальна вартість акцій не змінюється;
 - д) **права акціонерів при додатковому випуску акцій** — акціонери товариства користуються першочерговим правом на придбання додатково випущених акцій;
 - е) **дата початку і закінчення передплати на акції, що додатково випускаються** — передплата на акції здійснюється в 2 етапи:
 - перший етап** — через 10 (десять) днів після публікації інформації про емісію акцій протягом 15-ти (п'ятнадцяти) днів;
 - другий етап** — з дня, слідуючого за днем закінчення першого етапу передплати протягом 30-ти (тридцяти) днів або до повного її завершення;
 - е) **порядок відшкодування власникам акцій збитків, пов'язаних із збільшенням Статутного фонду** — збитки для власників акцій товариства, пов'язані із збільшенням Статутного фонду товариства, не передбачаються.
 - Для участі в зборах акціонеру необхідно мати документ, який засвідчує особу акціонера та право на володіння акціями, а для представників акціонерів — доручення на право участі та голосування на зборах.
 - Довідки за телефонами: (06257) 7-09-34, 7-12-22, 7-09-62.**

Правління ВАТ «Харцизький трубний завод».

1. Балансовий звіт КАБ «Демарк» станом на 01.01.2002 року

Рядок	Найменування статті	тис. грн.
1	АКТИВИ	
2	Кошти та залишки в НБУ	4025
3	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, емітовані Національним банком України	0
4	Кошти в інших банках	18821
5	Цінні папери на продаж	126
6	Кредити та заборгованість клієнтів	38275
7	Інвестиційні цінні папери	15
8	Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	109
9	Основні засоби та нематеріальні активи	8621
10	Чисті нереалізовані доходи від похідних фінансових інструментів	0
11	Нараховані доходи до отримання	1103
12	Інші активи	1053
13	Усього активів	72148
14	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	
15	Кошти банків	14880
16	Кошти клієнтів	30848
17	Інші депозити	0
18	Боргові цінні папери, емітовані банком	0
19	Чисті нереалізовані витрати від похідних фінансових інструментів	0
20	Нараховані витрати до сплати	383
21	Інші зобов'язання	6287
22	Усього зобов'язань	52398
23	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ	
24	Статутний капітал	9345
25	Капіталізовані дивіденди	0
26	Акції, що викуплені в акціонерів	-88
27	Емісійні різниці	335
28	Резерви	314
29	Переоцінка основних засобів	6203
30	Нерозподілений прибуток	3641
31	Усього власного капіталу	19750
32	Усього пасивів	72148

2. Звіт про прибутки та збитки станом на 01.01.2002 року

Рядок	Найменування статті	тис. грн.
1.1	Процентний дохід	12077
1.2	Процентні витрати	6189
2	Чистий процентний дохід	5888
2.1	Комісійний дохід	1389
2.2	Комісійні витрати	106
3	Чистий комісійний дохід	1283
4	Дивідентний дохід	0
5	Чистий торговельний дохід	126
6	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	0
7	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані компанії й дочірні установи та інші інвестиції	0
8	Інший операційний дохід	229
9	Операційний дохід	7526
10	Загальноадміністративні витрати	2909
11	Витрати на персонал	1287
12	Прибуток від операцій	3330
13	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	2830
14	Прибуток до оподаткування	500
15	Податок на прибуток	388
16	Прибуток після оподаткування	112
17	Непередбачені доходи/витрати	0
18	Чистий прибуток/збиток банку	112

Товариство з обмеженою відповідальністю «Славутич лізинг», адреса: Україна, Київська область, м. Славутич, Бакинський квартал, буд. 1, кв. 57, ідентифікаційний код 30693540, оголошує про зменшення статутного фонду.

АТЗТ Торговий дім «Альфа» повідомляє, що загальні збори товариства, призначені на 18 лютого, переносяться на 25 квітня 2002 року без зміни порядку денного, часу і адреси зборів. Початок розподілу акцій — 26 квітня, закінчення — 13 травня 2002 року.

Правління.

Ликвидационная комиссия объявляет о ликвидации ЗАО «РОСТ», код ОКПО 24656260, ИНН 246562605661 зарегистрированного в Куйбышевском районе г. Донецка. Претензии принимаются в течение одного месяца со дня выхода публикации по адресу: 83055, Донецк, пр. Гурова, 11/16.

Ликвидационная комиссия.

Агентство з питань банкрутства - Ліквідатор Банку "Україна" оголошує тендер

з визначення орендаря банківських приміщень з обладнанням та устаткуванням, що належать Банку "Україна".

Тендер проводиться за банківських установ України та банків нерезидентів.

Об'єктом тендеру є не задіяне майно (приміщення з обладнанням та устаткуванням) банку "Україна", яке формує цілісний банківський комплекс до складу якого входять 25 філій з 431 відділенням. Тендерні заявки можуть формуватися по трьох видах об'єкту тендеру, а саме:

- по цілісному банківському комплексу; або
- по окремих філіях з усіма відділеннями, що входять до їх складу; та/або
- по окремих відділеннях.

До складу об'єкту тендеру не входить майно:

- яке використовують органи Держказначейства України;
- яке використовують дільниці інкасації територіальних управлінь НБУ;
- яке раніше здано в оренду іншим організаціям;
- яке знаходиться у судовому розгляді та щодо якого не визначені права власності;
- необхідного для виконання функцій ліквідатора.

Умови тендеру:

- утримання приміщень та іншого майна за рахунок орендаря;
- термін дії договору оренди - 12 місяців, з автоматичним продовженням строку на невизначений строк, але не пізніше 1 березня 2004 року;
- мінімальний розмір чистої річної орендної плати - 20% залишкової вартості орендованого майна;
- претендент зобов'язаний розмістити завдаток (гарантійний внесок) у розмірі 10% від мінімального розміру чистої річної орендної плати за майно, яке планується взяти в оренду, на спеціальному рахунку Ліквідатора на час проведення тендеру;
- у п'ятиденний термін з моменту укладення договору оренди переможець здійснює попередню оплату вартості оренди за 3 місяці;
- орендар погоджується на спільне з Ліквідатором банку "Україна" використання каналів зв'язку;

Банки учасники тендеру повинні відповідати таким критеріям:

- бути платоспроможними;
- мати рейтингову оцінку за системою CAMEL не нижче ніж "3" (за останньою комплексною перевіркою Національного банку України для банківських установ України), або мати позитивний аудиторський звіт, зроблений міжнародною аудиторською компанією за 2000 рік (для інших банків).

Кінцевий термін подання тендерної заявки та тендерної пропозиції 18.02.2002.

Тендер проводиться відповідно до Положення про порядок проведення тендеру з визначення орендаря майна Акціонерного агропромислового банку "Україна".

Будь-яким банкам, що бажають брати участь у проведенні вказаного тендеру, за їх зверненням електронною поштою, надсилається пакет тендерної документації, який містить:

- таблицю з інформацією про об'єкт тендеру;
- Положення про порядок проведення тендеру;
- форму тендерної заявки;
- форму тендерної пропозиції;
- проект договору оренди.

Тендерним комітетом у першу чергу розглядатимуться заявки на оренду цілісного банківського комплексу банку "Україна", у другу - майнових комплексів філій (дирекцій) з відділеннями, у третю - окремих відділень.

Телефон для довідок: (044) 228-97-92 , факс (044) 244-15-13.

Електронна адреса: для українських банків: U071T@U0E0

для інших банків: Arenda@agro.bankukr.com

Балансовий звіт Товариства з обмеженою відповідальністю "Діалогбанк" станом на 01 січня 2002 року.	
АКТИВИ	(тис. грн.)
Кошти та залишки у НБУ	600,7
Кошти, розміщені в інших банках з відрахуванням резервів	1 010,6
Цінні папери на продаж	9 868,9
Кредити клієнтів з відрахуванням резервів	13 399,1
Нараховані доходи до утримання	280,7
Вкладення в асоційовані компанії та дочірні установи	19,7
Основні засоби та нематеріальні активи	3 405,7
Інші активи	139,7
Всього активів	28 725,1
ПАСИВИ	
Кошти банків	0,0
Кошти клієнтів	3 609,9
Нараховані витрати до сплати	1,9
Інші зобов'язання	1,3
Субординовані зобов'язання	
Всього зобов'язань	3 613,1
Капітал банку	
Сплачений статутний капітал	25 655,0
Резерви	125,0
Фінансовий результат звітного року	121,3
Збитки минулих років	-789,3
Всього капітал банку	25 112,0
Всього пасивів	28 725,1
Голова Правління	Черніков В.Ф.
Головний бухгалтер	Бадянова О.В.

Звіт про прибутки та збитки товариства з обмеженою відповідальністю "Діалогбанк" станом на 01 січня 2002 року.	
Найменування статті	(тис. грн.)
Процентний дохід	4 978,7
Процентні витрати	-294,8
Чистий процентний дохід	4 683,9
Комісійний дохід	505,5
Комісійні витрати	-5,4
Чистий комісійний дохід	500,1
Дивідендний дохід	0,0
Чистий торговельний дохід	-3 780,0
Інший операційний дохід	58,5
Операційний дохід	1462,5
Загальноадміністративні витрати	-626,0
Витрати на персонал	-243,3
Прибуток від операцій	593,2
Відрахування в резерви	-414,8
Прибуток до оподаткування	178,4
Податок на прибуток	-2,2
Прибуток після оподаткування	176,2
Непередбачені доходи/витрати	-54,9
Чистий прибуток/збиток банку	121,3
Голова Правління	Черніков В.Ф.
Головний бухгалтер	Бадянова О.В.

«Хмельницький аукціонний центр»
повідомляє про проведення з 28 лютого 2002 року
щочетверга аукціонів з продажу майна банкрута
КП «УКРАМІТ»

♦ Автобус КАВ3-3271, 1991 р. в. — 9368,32 грн.

♦ Автопогрузчик, 1987 р. в. — 5000 грн.

♦ Верстат обдирочно-шліфувальний — 200 грн.

♦ Верстат поперечно-строгальний — 800 грн.

♦ Верстат токарно-револьверний — 5400 грн.

♦ Дротозшивальна машина — 560 грн.

♦ Верстаки слюсарні — 50—100 грн. за 1 шт.

♦ Перетворювачі ПЧ-250 — 3630 грн. за 1 шт.

♦ Меблі б/в, та інше.

За довідками, щодо вартості іншого майна та участі в аукціонах звертатися за адресою: м. Хмельницький, вул. Театральна, 4.
Тел./факс: 72-07-49, 72-09-47.

Угода з ФДМУ № 1546/18 від 05.10.2000 р.

Хмельницький аукціонний центр «ДАК «НМАЦ» пропонує до продажу майно підприємства-банкрута КП «УКРАМІТ»
(м. Хмельницький, вул. Гагаріна,35)

Найменування

Площа забудови кв. м.

Початкова ціна (в грн. в т. ч. ПДВ)

Лот № 1
Перший поверх адмінкорпусу № 1
Будівля цеху сталевого литва
Будівля цеху кольорового литва
Будівля інструментального цеху
Будівля складу центрального
Побутові приміщення з актовим залом
Туалет на 2 очка
Лот № 2
Другий поверх адмінкорпусу № 1
Будівля меблевого цеху
Будівля цеху зборки
Лот № 3 — Аптечний кіоск

1593,58

206154,00

Аукціон відбудеться 05.03.2002 р. о 10.00 при надходженні не менше 2-х заяв від потенційних покупців, за адресою: м. Хмельницький, вул. Гагаріна,35.
З питань придбання та ознайомлення з майном звертатися до «Хмельницького аукціонного центру» за тел. (0382) 72-09-47 та до ліквідатора підприємства Рудниченко Любові Федорівни — Ліцензія АА № 47777 за тел.: (0382) 72-07-49.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Фармацевтичне об'єднання «ВІ-ТАС», код ЄДРПОУ 21544365 повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом 2-х місяців з дня опублікування оголошення за адресою: м. Київ, вул. Симиренка,9.

Правління ВАТ «Концерн Стирол» повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, що відбудуться 23 березня 2002 року о 10-й годині за адресою: 84610, Донецька обл., м. Горлівка, бульвар Димитрова, 74.

Реєстрація акціонерів: з 8.30 — 9.30

Для Учасії у зборах потрібно мати паспорт або інший документ, що посвідчує особу. Представникам акціонерів (юридичних та фізичних осіб) потрібно мати доручення, оформлене згідно з чинним законодавством.

Порядок денний:

- Звіт Правління ВАТ «Концерн Стирол» про підсумки фінансово-господарської діяльності товариства в 2001 р. та його дочірніх підприємств.
- Звіт ревізійної комісії ВАТ «Концерн Стирол» за 2001 рік.
- Звіт Спостережної Ради ВАТ «Концерн Стирол».
- Затвердження річного звіту, фінансових результатів товариства та його дочірніх підприємств.
- Затвердження порядку розподілу прибутку, та розподілу чистого прибутку за 2001 рік.
- Вибори Голови Правління.
- Вибори членів Правління.
- Затвердження рішення Правління «ВАТ «Концерн Стирол» про внесення змін до Статуту товариства, які стосуються напрямів діяльності.

Ознайомитись з документами, що виносяться на затвердження зборів, можна за адресою: 84610, Донецька обл., м. Горлівка, вул. Горлівської дивізії, 10, ВАТ «Концерн Стирол».

Правління ВАТ «Концерн Стирол».

Правление ЗАО «Корабел-95» извещает акционеров, что 16.03.02 г. состоится общее собрание акционеров предприятия по адресу: г. Севастополь, пр. Победы, 34.

Повестка дня:

- Отчет правления.
- Определение основных направлений.
- Разное.

До уваги акціонерів Кам'янець-Подільського Ват «Гінсовик»

Повідомляємо, що річні збори акціонерів відбудуться 29 березня 2002 р. о 14-00 за адресою: м. Кам'янець-Подільський, пров. Індустріальний, 1.

Реєстрація учасників зборів з 9-00 до 11-00.

Порядок денний:

- Звіт правління, ревізійної комісії про роботу за 2001 рік та напрями діяльності на 2002 рік.
- Вибори органів управління ВАТ: — правління, спостережної Ради, ревізійної комісії.
- Затвердження внутрішніх положень ВАТ.
- Різне.

Довідки за тел. (03849) 3-18-73.

Правління АТЗТ фірми «Бівзут» вдруге повідомляє про проведення чергових загальних зборів 15 лютого 2002 року о 10 год. за адресою: вул. Гординського, 2, та вносить зміни до порядку денного, включаючи пропозиції акціонерів, що володіють більше як 10 відсотками голосів.

Порядок денний зборів:

- Звіт правління про підсумки фінансово-господарської діяльності за 1999-2001 роки та визначення напрямів діяльності товариства у 2002 р.
- Звіт ревізійної комісії про результати фінансово-господарської діяльності за 1999-2001 роки.
- Затвердження балансу за 2001 р.
- Про необхідність проведення аудиторської перевірки фінансово-господарської діяльності АТЗТ «Бівзут» за період з 01.01.1994 р. по 01.11.2001 р.
- Про притягнення до майнової відповідальності посадових осіб органів управління товариства за порушення Статуту товариства та Закону України «Про господарські товариства».
- Вибори керівних органів товариства.
- Внесення змін до Статуту товариства.
- Затвердження Статуту дочірнього підприємства ЗАТ «Бівзут» — «Бівзут-Люкс».
- Про зміну реєстроутримувача товариства.

Початок реєстрації акціонерів о 9 годині.

При собі мати: паспорт чи виписку з реєстру акціонерів, або доручення.

Довідки за телефоном 5-16-25.

Правління товариства.

Правління ВАТ «КЕЗНО» повідомляє, що загальні збори акціонерного товариства відбудуться 19 березня 2002 року о 14 годині за адресою: м. Київ, вул. В. Яна, 3/5, у приміщенні заводського клубу.

Порядок денний:

- Звіт голови правління ВАТ «КЕЗНО» про результати фінансово-господарської діяльності за 2001 рік.
- Звіт ревізійної комісії.
- Звіт наглядової комісії.
- Затвердження результатів фінансово-господарської діяльності ВАТ «КЕЗНО» за 2001 рік.
- Різне.

Початок реєстрації учасників зборів з 13-ї години 19.03.2002 року.

Довідки за телефоном: 220-41-61.

Повідомлення про збільшення статутного фонду ВАТ «Світанок» у зв'язку з індексацією основних фондів. (додаткове повідомлення до публікації в № 17(2768) від 26.01.02 р.)	
Мотиви, спосіб та мінімальний розмір збільшення статутного фонду	Статутний фонд збільшується у зв'язку з індексацією основних фондів Товариства шляхом збільшення номінальної вартості акцій на мінімальну суму 139104 грн.
Проект змін до статуту	Матеріально-фінансовою основою Товариства є статутний фонд. Розмір статутного фонду Товариства становить 156492 грн. Статутний фонд Товариства поділяється на 347760 простих іменних акцій номінальною вартістю 0,45 грн. (сорок п'ять копійок) кожна. Акції випускаються в документарній формі.
Відомості про нову номінальну вартість акцій	0,45 грн. (нуль гривень 45 коп.)

Дочірнє підприємство «Хенрік Джемс» (ідентифікаційний код № 24984194), зареєстроване Печерською районною державною адміністрацією міста Києва 25.09.2001 р. повідомляє про ліквідацію. Претензії приймаються протягом двох місяців за адресою: 01033, м. Київ, вул. Саксаганського, 52-А.

ВАТ «Бердичівський хлібозавод» повідомляє про проведення чергових загальних зборів акціонерів, які відбудуться 28 березня 2002 року об 11.00 за адресою: 13300, м. Бердичів, Житомирської області, вул. Червона, 4 (ВАТ «Бердичівський хлібозавод») актовий зал. Реєстрація акціонерів о 9.00.

Порядок денний:

- Затвердження регламенту.
- Звіт голови Правління про результати господарської діяльності у 2001 р.
- Звіт голови Спостережної ради.
- Звіт Ревізійної комісії.
- Затвердження річного звіту та балансу за 2001 рік.
- Затвердження внутрішніх положень акціонерного товариства.
- Внесення змін та доповнень до Статуту.
- Розподіл прибутків АТ за підсумками роботи у 2001 р. за затвердження нормативів розподілу прибутку на 2002 р.
- Довибори членів Спостережної ради.

Акціонерам при собі мати документ, що посвідчує особу. Уповноваженим особам, крім того, мати довіреність.

Довідки за телефонами: (8-04143) 2-22-40 та 2-02-19.

Правління ВАТ «Бердичівський хлібозавод».

Внимание акционеров ЗАО «Гостиница «Юность».

20 марта 2002 года в 16.00 часов по адресу: г. Одесса, ул. Пионерская, 32, в актовом зале гостиницы «Юность» состоится очередное, общее собрание акционеров ЗАО «Гостиница «Юность».

Повестка дня:

- Утверждение результатов деятельности общества за 2001 год.
- Отчет и выводы Наблюдательного совета и ревизионной комиссии о деятельности общества за 2001 год.
- Об использовании прибыли общества.
- Утверждение основных направлений развития и деятельности общества на 2002 год.
- Уменьшение уставного фонда общества.
- Утверждения в новой редакции учредительных документов.
- Об избрании Наблюдательного совета.
- Об избрании ревизионной комиссии.
- Об утверждении реестродержателя.
- Об утверждении аудитора общества.

15

Реклама в газеті «Голос України» — тел. 441-89-34, факс 449-85-62

Фото з конверта

Хіба не зрозуміло, хто в домі господар?
Фото Оксани КАЛУГІНОЇ.

Немішаєве
Київської області.

Читацькі афоризми

У рік Коня

- Якби у новому році всі взялися за гуж — були б на коні.
- Побажання року 2002-го: щастя і кінського здоров'я!
- Заповітна мрія: у році Коня осідлати депутатське крісло.
- Робочий кінь відзначив новоріччя в новому хомуті.
- Троянського коня не пришпориш.
- Коли старого коня «перебудували», він почав псувати борозну.
- У чужій конюшні всі коні білі.
- Не їздовий, а шкап-капітан.

Леонід ЗАБАРА.

Тур'я
Краснопільського району
Сумської області.

А я роблю так

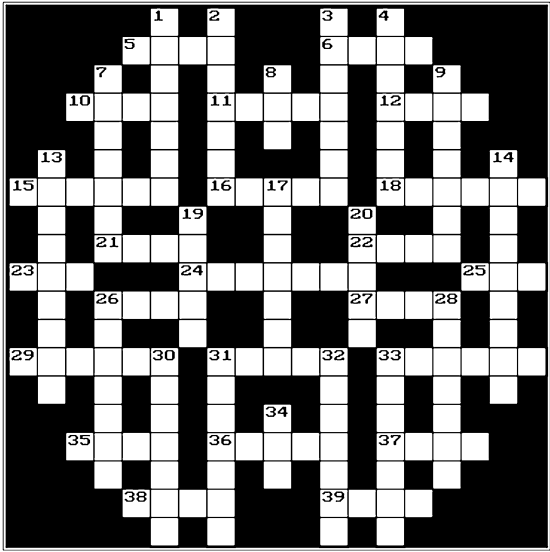
Замазка на рідкому склі

Якщо випадає паркет, ви можете полагодити його самотужки. Необхідно приготувати суміш із рівних частин рідкого скла, дрібної сухої деревної тирси та сухої просіяної крейди. Для потрібного кольору можна додати сухої фарби або суміш кількох фарб, але не більш як 5% маси крейди та тирси. Перемішавши крейду, тирсу та фарбу, треба додати завчасно розведене водою рідке скло. Замазка швидко тужавіє і міцно склеюється з паркетною планкою, тож готувати її слід невеликими порціями і відразу застосовувати, очистивши шви від пилу та бруду. Планку втопити в щілину на всю глибину, лишки зачистити шкуркою або зрізати стамескою.

С. ДРОБЕНКО.

Біла Церква
Київської області.

Кросворд

Редактор номера Людмила КОХАНЕЦЬ.
Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Людмила КОХАНЕЦЬ, Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Засновник і видавець — Верховна Рада України

Готуємося до весни

Насіння любить умиватися

Якщо ви подбали про теплицю чи парник, час уже починати роботу: висівати перець болгарський, баклажани. Щоб прискорити проростання, насіння перед висіванням потрібно замочити у дерев'яному чи пластмасовому посуді питною водою за температури плюс 22—24 градуси, змінюючи її двічі на добу. Якщо це насіння цибулі, то замочити на дві-три доби, а квасоллю, салат чи горох досить потримати у воді 3—4 години. Капуста, дині, огірки, а також квіти найліпше проростають після замочування на півдоби чи добу, промиті перед цим у слабкому марганцевому розчині. Перед засіванням ґрунт потрібно зволожити. До вибору насіння слід підходити продумано: приміром, найідеальніший посадковий матеріал цибулі — один-два сантиметри в діаметрі, а найбільша цибулина зазвичай «іде в стрілку». Якщо це коренеплоди, то треба, щоб вони були середнього розміру, неушкоджені, непереохолоджені.

Це цікаво

Людина

завжди хотіла літати

Легенди Стародавньої Індії, що ввійшли до збірки оповідань X століття н. е., розповідають про те, як один з героїв здійснив подорож на механічному півникові. Секрет його виготовлення був відомий лише грекам, але чутки про їхні досягнення дійшли до Індії. У Південній Сирії один учений ще в 400 році до н. е. змайстрував дерев'яну голубку, яка літала за рахунок струменя повітря, «схованого всередині». А 1898 року в Сахарі було знайдено і здано до Каїрського музею колекцію реліквій I—III століть до н. е. Один з предметів —

невеликий дерев'яний планер з розмахом крила близько 7 дюймів — було виставлено напоказ разом з моделями птахів. З одного боку, він нагадував птаха, з другого — модель аероплана. Хвіст його був у вертикальному положенні, а крила — плоскі. Очевидно, давньогрецьким інженерам так і не вдалося відправити у політ людину, хоча вони й набули значного досвіду експериментування з апаратами, важчими за повітря...

Микола КОСТЮКОВ.

Ужгород.

Хочеш — вір, хочеш — не вір

Спиться та й сниться...

- Якщо вам приснилася різдвяна ялинка, на вас чекають радісні події, а якщо знімають ялинкові прикраси — на зміну радощам прийде смуток.
- Ви з апетитом їсте безліч смачної їжі — здійсняться обман, якому ви не можете перешкодити. Такий сон обіцяє неспокій душі і совісті.
- Ви відчули приємний аромат парфумів — вас викриють у зради, а якщо купите парфуми самі — на вас чекають приємні турботи. Розбити уві сні флакон з парфумами — зустріч з коханою людиною не відбудеться.
- Якщо ви хворі і вам приснився легкий прозорий дим — невдовзі одужаєте; відчуваєте запах диму — знак того, що ви залпнуєтеся у своїх справах, відчуєте хвилювання і страх, але все обійдеться.
- Побачили себе в дуслі — можете розраховувати на якусь вигідну посаду або сподіватися на вільне місце в чиємусь серці.

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 5. Великий південноазійський птах родини фазанових. 6. Страва з дрібно насичених овочів, грибів. 10. Знайомство, зв'язки, що використовуються в особистих інтересах. 11. Назва передостанньої літери латинського алфавіту. 12. Заборона. 15. Посудина з водою, в яку опускають дитину при церковному обряді хрещення. 16. Дрібна монета у стародавньому Єрусалимі та в Греції. 18. Невеликий предмет, талісман. 21. Мати дружини. 22. Південне плодове дерево родини яблуневих. 23. Жуйна тварина породи антилоп. 24. Спеціально обладнане лікарське приміщення. 25. Голова муніципалітету в ряді країн. 26. Зовнішній вияв зверхності. 27. Простий геодезичний прилад. 29. У православної церкви — скринька для зберігання святих дарів. 31. Лівий аб правий край військового строю. 33. Невелике судно, що було поширене у тюркських народів Причорномор'я. 35. На Україні в XVI—XVIII ст. — військова й адміністративно-територіальна одиниця. 36. Родина італійських майстрів смичкових музичних інструментів. 37. Хижий нічний птах. 38. Рухливий орган у ротовій порожнині. 39. Косметична мазь.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. М'який кольоровий олівець без оправы. 2. Вартість, що дає власникові додаткову вартість. 3. Речовина, що виробляється з целюлози. 4. Удана сміливість, хоробрість. 7. Привласнення авторства. 8. Заняття дітей. 9. Будова, склад тіла людини. 13. Ортопедична устілка, якукладають у взуття при плоскостопості. 14. Порода великих собак. 17. Дощечка, на якій живописець змішує і розтирає фарби. 19. Хижак родини собак. 20. Католицький священик. 26. Пряжа, намотана на веретено, або кількість цієї пряжі, знятої з веретена. 28. Наперед умовлене побачення. 30. Виноградний цукор. 31. Занавіска. 32. Наявні гроші. 33. Ансамбль із шістьох виконавців. 34. Одиниця виміру атмосферного тиску.

Склав Іван СОБКО.

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД від 26 січня.

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 1. Борщ. 3. Шпак. 7. Лій. 8. Віола. 9. Сет. 11. Шнур. 12. Карат. 14. Кета. 19. Амариліс. 21. Каламбур. 23. Тіара. 24. Автомат. 25. Шолом. 26. Костюмер. 28. Стоматит. 30. Марс. 32. Мікст. 34. Кіот. 36. Акт. 37. Суміш. 38. Орт. 39. Морс. 40. Юрба. **ПО ВЕРТИКАЛІ:** 1. Байкар. 2. Рівчак. 4. Платак. 5. Кісник. 6. Том. 7. Лайнер. 10. Тамтам. 13. Розмовник. 15. Мاستика. 16. Мінарет. 17. Кантата. 18. Грамота. 20. Аванс. 22. Балет. 27. Травма. 29. Аромат. 31. Сантим. 32. Міксер. 33. Торшер. 34. Корона. 35. Ямб.

Свідectво про реєстрацію періодичного друкованого видання — KB № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955. Загальний тираж 159000. Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України». Зам. 0314022.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Народний календар

Настав лютий — тверезий взутий, а пияк босий всяк

4 лютого — Напівзимника. Якщо схопитися хурделиця, то весь тиждень буде негожий, а коли опівдні усміхнеться сонечко, то закличе в гості ранню весну. **6 лютого** — Оксани-Дороти. За цим днем прогнозували весну. Коли день ясний і тихий, то весна буде гожа; якщо в обід сонце — рання весна, а коли хурделиця, то затягнеться надовго. **8 лютого** — Напівхлібниці. З нею пов'язували перелом зими. Який день, така й весна.

Прикмети лютого

- Птахи сідають на верхівки дерев перед потеплінням.
- Ясний місяць — до холоднечі, а круторогий — на мороз.
- Сніг іде лапятий — на тривалу неgodу й мокречу.
- Придивіться до візерунків на шибі: якщо їх паго-ни спрямовано вгору — морози триватимуть, а коли вниз — бути відлизи.
- Ранкова зірниця швидко гасне — на мороз.

Астрологічний прогноз

на 4—10 лютого 2002 року

Вас очікують приємні сюрпризи і несподіванки. Багато хто буде романтично налаштований.

ОВЕН. Ваша влада і вплив зростуть, якщо зумієте проявити великодушність і задатки лідера. Це сприятливий період для здобуття нових знань і навичок роботи з технікою. Спілкування і подорожі стануть інтенсивнішими, ваше коло знайомств розшириться, сприяючи обміну ідеями та інформацією.

ТЕЛЕЦЬ. Завдяки минулим заслугам ви несподівано можете здобути визнання і повагу. Спробуйте зробити ще один рішучий крок, аби звільнитися від психологічних бар'єрів, які заважають вам. Побудьте цього тижня хоча б трохи на самоті, щоб усвідомити свої приховані проблеми.

БЛИЗНЯТА. Ініціатива, проявлена в розширенні справ, пов'язаних з вищою освітою, видавничим, рекламним і спільним з іноземними партнерами бізнесом, може принести серйозну вигоду. Ви можете опинитися в новій компанії, яка в майбутньому просуватиме вас уперед. Хто поїде далеко, той може несподівано знайти там своє кохання.

РАК. Якщо ви хочете добитися успіху на роботі, використовуйте цей тиждень для перегляду своїх службових обов'язків. Ваші старі ідеї щодо реформування і вдосконалення своєї праці і співробітників можуть бути успішно втілені. Цього тижня приділіть особливу увагу своєму фінансовому становищу.

ЛЕВ. Імовірно, ви захочете втрутитися у справи партнерів з бізнесу або виявите інтерес до їх проблем. Може зрости ваша популярність, внаслідок чого посядете певне становище. Якщо несподівано закохаєтеся, то ця любов може сильно вплинути на вашу подальшу долю. Можливо, через неї ви навіть зважитесь змінити місто, країну.

ДІВА. Якщо у вас буде можливість скористатися чужими грошима, можете це зробити. Використайте їх на впорядкування свого будинку або на придбання нерухомості. Проявіть старанність на роботі, і ви помітите істотний прогрес і в повсякденних справах, і в бізнесі, і в професійній сфері.

ТЕРЕЗИ. Істотними для вас стануть особисті проблеми дітей, і ви будете схильні активно в них втручатися. Протягом цього тижня будь-які поїздки, контакти і найнесподіваніші відомості можуть зіграти вирішальну роль. Можливо, на когось з вас чекає знайомство, яке серйозним чином вплине на ваше життя.

СКОРПІОН. Ваші досягнення під час виконання службових обов'язків можуть кардинально вплинути на ваше фінансове становище. Можуть статися події, які позначаться на вашій системі життєвих цінностей. Ви можете отримати по-зику для забудови, ремонту або під оренду приміщення.

СТРІЛЕЦЬ. Цього тижня значно активізується ваше спілкування, інтелектуальна діяльність, здатність до сприйняття нового матеріалу. Період сприятливий для різноманітних зустрічей і контактів, поїздок і подорожей. Багато що може несподівано змінитися через одну зустріч або один дзвінок.

КОЗЕРІГ. Проблеми заробітку і витрат у цей період дуже актуальні. Період сприятливий для нагромадження, отримання міцного матеріального фундаменту. До того ж розміри заробітку цілком залежать від вашої активності, ініціативності, творчого підходу й успіху.

ВОДОЛІЙ. Тиждень сприятливий для початку рекламування результатів вашої праці, зокрема бізнесу. Публікуйте свої твори. Період сприяє особистій активності, підвищенню оцінки з боку оточуючих. Для вас важливо буде мати якомога привабливіший та оригінальніший вигляд.

РИБИ. Період сприятливий для усвідомлення свого соціального становища і престижу, ступеня свого впливу на оточуючих. Він також підходить для втілення своїх задумів і цілей, до будь-якого виду прихованої діяльності. Період важливий для духовного росту, усвідомлення своїх внутрішніх процесів.

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4. **ТЕЛЕФОНИ:** для довідок — 441-84-92; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62. **E-mail:** mail@golos.com.ua — загальний reklama@golos.com.ua — відділ реклами let@golos.com.ua — відділ листів foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій **Internet:** http://uamedia.visti.net/golos